Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: A sum of Rs. 3,000 has been contributed by the Cranganur Principality to the H. M. I. S. Cochin Fund.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: Will the Government kindly give us some information about the bulk of the collection from the public of Cranganur towards this item?

Mr. President: The question only refers to the contribution from the Cranganur Principality.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: I was asking for some information about the bulk of the collection from the public of Cranganur.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: I want notice.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: Is it the case of the Hon'ble Revenue Member that he is unable to say that there has been an appreciable collection, made from Cranganur?

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: I do not know. I do not think we have got separate accounts with reference to each Taluk.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: The hon'ble member have been in the more all the while if he thinks that a Taluk war statement of the collection is not available. *(Laughter)*

RESERVE FOREST TRANSFERRED AS REVENUE PORAMBOKE

10. Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Will Government be pleased to state the number of acres of Reserve Forest transferred as Revenue *Poramboke* and leased for food cultivation under the Food Production Scheme?

Mr. T. Narayana Menon *(Conservator of Forests)*: Under the Food Production Scheme no Reserve Forest was transferred as Revenue *Poramboke*.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET

Mr. President: Today and the forenoon of tomorrow will be devoted to general discussion by non-official members. The afternoon of tomorrow will be reserved for replies by the official members. The time for speeches by non-official members will be limited to 20 minutes, as laid down in Legislative Council Rule 54 (3).

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural)*: Mr. President, Sir, I whole-heartedly congratulate the Government on their being able to present in these turbulous times a surplus budget providing without stint adequately for all departments and munificently for war purposes. It is gratifying to note that increased provision is made for nation building departments. In the budget there are very many salutary signs of the success of diarchy in this regime.

It is not sufficient that large sums are allotted. It depends upon how they are expended. Herein comes the ability of the person who holds the strings of the purse. It may make or mar his career. It should be the aim of the Hon'ble Minister to make the villages the centre of community life. He should not be satisfied with the advancement in one direction or the other. His aim should be to have an all-round development that villages may become self-sufficient and self protecting. These can be had by the improvement of agriculture and the starting of industries especially rural. The signs are not wanting for these in the budget. Only no attempt is proposed for large scale industries perhaps because the time is not propitious owing to war.

The Government in spite of the experience they recently had is shy to take in hand the formation of a militia even to give military training in Colleges and Schools. The Government must now have felt the difficulty in getting the civic guards trained. They had to indent on outside help in very small delinquencies. How grand and easy their action and how hilarious their attitude would have been if they had at hand trained men to conscript. Thus the unnecessary expense we have at present and the contumely we are under, could have been avoided. Will the Government take a lesson at least now and rise to the occasion and give a start to military training in our colleges and schools.

The cry is "grow more food." Without this cry the people are for growing more crops. But with all sorts of impediments put in their way by the Government they could not. To name only one or two of the impediments—To grow more food there must be more lands. The lands disafforested (only lands available for cultivation) they cannot go in for due to the high rate of tax fixed for it. Where settled lands under cultivation have a tax of below Re. 1 an acre, the adjacent disafforested land is taxed at Rs. 2—8—0 per acre. The price fixed per acre together with the amount necessary to make it fit for cultivation is so high that the rent will be scarcely sufficient for the charges on it. Then how "grow more food". The sooner this heavy impost is reduced the better. The ryots are penalised if they raise a second crop in lands settled as single croplands. There is no enquiry if the crops had been successfully harvested.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The penalty must be paid if the ryot did or did not get anything in return. Can injustice go further. The Hon'ble Minister has said "The Hon'ble Members of this House have invited the attention of the Government to this question and requested them to place the *poramboke* lands at the disposal of the ryots for cultivation. The emergent conditions which have emanated as a result of the War have now made it necessary to lease out *poramboke* lands and forest exclusions for the purpose of food production at nominal rates of *pattam*." What does the hon'ble member mean? He means that Government need sound castigation here to do a proper and necessary thing.

Coming to the Excise Department, we have been praying times out of number to exempt sweet toddy tappers from taking out licenses. Why in all conscience the Government sheltering under silly excuses is obstinate in not granting this boon to poor tappers when their compatriots near by but out of the State enjoy it. Sir, you want to feed the poor but by putting obstructions of the sort here mentioned in their way, you take away by the left hand what you give by the right. It is surprising to find that still a smaller increase is budgetted on the receipt side by the sale of ganja. The Department has only to see that no quantity goes out of the State. That there is smuggling goes without saying. The worst of the matter is that no one believes that this is done without the connivance of the authorities. Let us be honest even with some loss.

In the Forest Department there is an anomaly in the disposing of wind-fallen trees. Hitherto the trees were auctioned as they lie in coupes. They are not gathered together in one place as is now done at the cost of the department. The bidders had to do it after the sale. The present method it is said is to prevent theft. The guards are appointed to prevent theft. They should be vigilant. If not, they must be made so. Then this expense could be avoided. Further, the department is not able to collect all the timber and much timber is wasted thereby. This can also be avoided if the old system is adopted. The Hon'ble Finance Member had said that the increased receipt was due to the sharp rise in demand for the use of soft wood and better prices obtained therefor besides the income brought by the collection and sale of numerous trees uprooted by the cyclone. If all were collected and sold, would not the increase be higher? The derailments and accidents in the Tramway are on the increase. Why no measure is taken to aviod it is inexplicable. The Government would do well to take a more humane view regarding it.

I heartily agree with the Hon'ble Minister when he says that more power should be given to the Panchayats, etc. I warn him before-hand that if for some time at least no strong hand is placed on them, from what we have seen, they will surely misuse the power.

It is consoling to find that measures to improve the working of the Panchayat Courts are taking concrete shape.

The Government speak of schools having hostels attached to them and include High School, Chittur, under that category. In Chittur there is only an eating house. The Boys have to find accommodation for study and sleeping in the class-rooms. My complaint is not with regard to the nature of the accommodation now having but with regard to the way the Government is advertising to the public of how they cater to the convenience of the schoolgoing children when actually there is no such convenience provided.

From a superficial calculation it has now been computed it is said, that the paddy produced in the State is sufficient for 8 to 9 months in the year. To have more paddy the existing paddy fields should have sufficient water and the new reclamation and good irrigation facilities. The land-holders under the Kunnamgattupathi anicut system in Chittur have long been complaining of droughts. To remove this grievance it was proposed to enlarge the Kambalathara Eri and amounts were budgetted for the same. Surveying was done and the scheme was found to be sound. Estimate was prepared. A large sum, Government thought, had to be spent. The Government then said the scheme was unsound. Not only that, they also found that the drought was few and far between. Why, because the Government was not in a mood to spend such a big sum for Chittur, perhaps because the sound in this House and from Chittur had not been strong enough to persuade. I use a mild word again, committing the same blunder, the authorities, to find it sound and take up the work. If they have no originality in them, if they cannot conceive the possibilities of a scheme, why not take lessons from the sister States. The Mysore Government is spending Rs. 4,82,000 to irrigate about 1,000 acres of land. They do not stand fidgetting about calculating the return by way of tax. They mean business. The Government forget that they are under obligations to supply water to the ryots to enable them to sucessfully harvest the crops so long as they collect tax from those ryots. Further it is possible to take two crops from lands where there is only one now. By these means a few thousand paras of paddy can be ensured to the State. What is the trouble and expense the Government are now put to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for want of paddy. If the pennywise and pound foolish policy had not prevailed to giving up the improvement of the Kambalathara Eri the Government would have been saved now to the extent of the production from the lands controlled by the Eri. You said yesterday, Sir, in your speech that Rs. 1,70,000 will be spent on minor irrigation schemes which are of such importance in connection with the drive for increased food production. You have not considered there what the return in the manner of tax is to the Government. The Chief Engineer is working out the schemes and it is hoped that 12,000 acres of land will be brought under cultivation. There also, there is no consideration by way of tax. The Minister said "a scheme has been prepared for improving the minor irrigation of the State costing a sum of Rs. 1,70,000". There also, the tax question is not considered. I do not want to be understood that I grudge these allotments. On the other hand, they are very necessary. They are based on sound policy. But they are belated. What I want to bring to the notice of the House is that Government have in these ventures at least given the goby to calculating the return by way of tax to them. Why this step-motherly treatment to Chittur alone. Since the time of Diwan Sir A. R. Banerji and the Abdicated Maharaja, Chittur has become the Cyndrella of the State and nobody cares for her. Do not misunderstand that I have included the Diwan Peishkar and the Excise Commissioner in this category. They do consider it and carry away big sums from there. I cannot expect to get an intelligent decision from this Council regarding the improvement of the Eri, for when my motion regarding the Eri was about to be put the other day, the Hon'ble Minister who was then seated on this side said that we need not vote since it was a technical matter. I only pitied him then. Now, I have not only to request him but also to enjoin that since he holds a position which will be confronted with questions of this nature often, he should not be led away, by the mere presentation of it to look technical, to think it beyond the concept of men of ordinary commonsense and that the evasiveness with which he observed that question then should not hang on after him in the performance of his present duty. This is by the way. I request the Government, therefore, not to stand on false prestige but to take the matter in hand at once remove the complaint and secure a few thousand paras of paddy to the State.

Sir, We thank you for the several acts to find food for the needy poor. I request you on behalf of my constituents and on my own behalf to convey to His Highness our Maharaja our deep loyalty and love to his august personage.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi)*: Mr. President, Sir, before proceeding with my general remarks on the budget, allow me to congratulate you on the merited honour that was conferred upon you by His Majesty the King Emperor. *(Hear, hear).*

Criticisms on the budget generally used to follow on two lines. 1. The needs of each department especially what are called the utility departments and the inadequate way the Government used to make provisions for those needs. 2. Governmental policies involving large issues. I do not propose to take the first line in detail in my general remarks today as I do not think, with conditions so unsettled and so insecure, prevailing all around us, it would be either proper or desirable for taking the Government to task for failure to meet all the needs of the people in all directions.

On the question of broad issues of policy it will, I hope be recognised that the question of full responsible Government which this Council and the people of the State whom we represent have been making ceaseless representations to Government is the most important. I consider that the Government is not wise even in their own interests in not granting full responsible Government or at least transfer some more of the major departments to the control of the people and their elected representatives. I dare say that the Government would have noticed the events happening outside the State in India where there are communal dissensions and the like. The necessity for further advance in this direction has been recognised even by the foreign Imperial Government. This is plain from the scheme formulated by Sir Stafford Cripps. It is an undisputed fact that the people of Cochin are more advanced in education than the people elsewhere and nobody has yet contended that the people of this State are not fit for managing the affairs of Government. Political and administrative considerations which are some times urged against the grant of full responsible Government do not find a place in the State. There are no communal dissensions here and no separate political organisations holding and setting forth different views. We have no Pakistans, no Hindu Mahasabhas or Justice Parties. We have got a Maharaja whom we worship and the people whom His Highness loves as his own children. What prevents the Government from granting full responsible Government to us, it is impossible to understand. The justice of the claim has more than once

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

been accepted by Government. Moreover this is the 18th Budget session of the Cochin Legislative Council and so we have become majors and we are both morally and legally entitled for the management of the affairs of our State. *(Laughter).* Will it not be decent and proper to give their birth-right to the people without agitation and commotion. I trust that full advance or at least considerable advance in this direction would be made in your time.

I now pass on to the public services. I know this is a delicate matter and any observations made by me are likely to be misunderstood or misinterpreted. I wish to make it plain at the outset that no communal or caste considerations will find a place in any remarks. But I must state and state with all the emphasis I can command that the time has come when the Government should take definite steps to ensure that only the best men irrespective of caste, colour or creed, that only the best men are allowed to occupy the most responsible positions under Government. Seniority and the advantage of having joined the service a few days or months earlier cannot make a man suitable for holding posts which require better intelligence and training. Beyond a certain stage the only consideration which should weigh with Government in making selection or promotions should be proved worth and competency. Efficiency should not be neglected for the sake of longer service in the case of these higher posts carrying great responsibility and requiring more than average attainments. A look at the state of things now, through disinterested eyes will prove the truth of my statement. Creation of appointments for meeting inconvenient situations should not be made. These national liabilities in my opinion should not have been allowed to arise.

I pass on to the question of food production in the State. I take some pride in thinking that I was one of the first to recommend leases of *poromboke* lands by Government and also for Government taking possession of private lands not cultivated by the owners. I had also pointed out in this Council by means of a resolution the necessity of appointing a committee to survey the forests with a view to exactly find out the extent which could be made use of for purposes of cultivation. I claim that I possess intimate knowledge of the forests and I can assert that thousands of acres can be well utilised for paddy cultivation. It is already admitted that about 2,000 acres will be made available for paddy cultivation in the area opened up by the Annamalais Road and I can confidently say that other such areas exist to my knowledge in other parts of the forests. I still maintain that the Government should appoint a committee to make this survey at once. In my opinion the department alone should not be entrusted with the task for obvious reasons.

Moreover, the geographical position of Cochin is unique in India. We have the mountains, forests, rivers, backwaters and the sea all in this small area of our little State, and we have got the largest amount of rainfall. I think that better use should be made of the waters in our rivers for irrigation purposes. I notice that an extra sum of 1 lakh has been placed at the disposal of the Minister for irrigation purposes. This is a right step which I count will be repeated on a larger scale in subsequent budgets. As was pointed out in the speech of the Finance Member we want "irrigation, more irrigation and still more irrigation". For this we want "brains, more brains and still more brains" and more lands can be cultivated if the waters are rightly used and floods which are almost an annual function can be effectively prevented. If the services of experts are necessary Government should not grudge to spend any amount for securing their services. An intensive and sincere drive in these directions will make our State self-contained at least in the matter of our staple food. So, all attention of the Government should be concentrated to this most all-important problem.

I noted in a Government communique recently issued that we have sufficient rice for 8 or 9 months grown in our State itself. Answers were given by Government in previous years and even during the beginning of this year to the effect that it was sufficient only for 4 or 5 months. We are entitled to know how the calculations have been made and I expect the Hon'ble Revenue Member will deal with this matter in detail during his speech.

Before I conclude, let us offer our sincere prayers to the God Almighty to end speedily the storm and stress of these turbulent times and establish a permanent and ever-lasting peace in the whole world.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, ബഡ്ജറ്റ് സ്ഥിതിഗതികളിൽ ഒരു ബ്ലൂറ്റ് രൂപ വൽക്കരിക്കുവാൻ തന്നെ വിഷമമുണ്ട്. അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ സംഭവപരമ്പരകളാടുകൂടിയ ഇന്നത്തെ വിഷമസന്ധിയിൽ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുക പൂർവ്വാധികം ദുഷ്കരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ നിലയിൽ മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ധിച്ചതു് ആശാവഹമാണു്, ആശ്വാസപ്രദമാണു്. ഗവമ്മെണ്ടിനേയും ഫിനാൻസ് മെമ്പ റേയും ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഫിനാൻസ് മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ മി. റാഫേൽ ഇദംപ്രഥമമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ ബഡ്ജറ്റു്, പരിതസ്ഥി തികളുടെ പ്രാതികൂല്യത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് മുമ്പോട്ടു പോയിരിക്കുന്നതു്, സാമ്പത്തി കശാസ്ത്രത്തിൽ അവഗാഢമായ പ്രായോഗിക ജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്നു് സുവ്യക്തമാ ക്കുന്നുണ്ടു്.

ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ സുസ്ഥിതി

൧൯൪൧-ലെ പുതുക്കിയ ബഡ്ജറ്റു പ്രകാരം ൧൯൪൨ ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക വര വിൽ കൂടുതൽവന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ബഡ്ജറ്റിനു സ്ഥിരതയുണ്ടെന്നും നമ്മുടെ സാമ്പത്തി ക സ്ഥിതിക്കു യാതൊരു കോട്ടവും തട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ൧൯൪൧-ൽ യാതൊരു വിധത്തിലും മിച്ചമുണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലെന്നാണു നാം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഗവമ്മെ ണ്ടിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയുടേയും സാമ്പത്തിക കാര്യക്രമത്തിലുള്ള വൈദഗ്ധ്യത്തിന്റേയും ഫല മായി മിച്ചമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചതു് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഒരു മികച്ച നേട്ടമായി സഭ പരിഗണിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസവും അനുഭവവും. വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടാണു മിക്ക പ്പോഴും പ്രത്യക്ഷമാവുക എന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ ബഡ്ജറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഴി ഞ്ഞ നാലഞ്ചു വർഷങ്ങളായി നമ്മുടെ അനുമാനങ്ങൾ അനർത്ഥങ്ങളായിട്ടാണു് അനുഭവപ്പെ ട്ടിട്ടുള്ളതു്.

യുദ്ധസഹായ പരിശ്രമങ്ങൾ

ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ അത്യധികം ക്ലേശിക്കുന്നു ണ്ടെന്നു വിശദീകരിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നിരുന്നാലും നാസിസത്തിന്റേയും ഫാസിസ ത്തിന്റേയും ജപ്പാനിസത്തിന്റേയും ക്രൂരവും നഗ്നവുമായ കയ്യേറ്റത്തോടു മല്ലടിച്ചു സഖ്യ കക്ഷികളുടെ ആദർശങ്ങളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും പുരോഗമിക്കുവാൻ സാമ്പത്തികമായും ശാരീ രികമായും മാനസികമായും അവരുടെ സമസ്ത കഴിവുകളേയും വിനിയോഗിച്ചു കൊണ്ടാണി രിക്കുന്നതെന്നു സധൈര്യം പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്കു വേണ്ടതിലധികം സൌകര്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യുദ്ധസംബന്ധമായി ഈ ഗവമ്മെണ്ടിന്റേയും അധീശ ഗവമ്മെണ്ടിന്റേയും ഹസ്ത ങ്ങൾക്കു് ബലം കൂട്ടുവാൻ നാട്ടുവാണരുളുന്ന നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടത്തെ മന്ത്രിസത്തമനായ ദിവാൻ മി. ഡിക്സണും വാർ പബ്ലിസിറ്റി വകുപ്പിന്റെ മേധാവിയായ ബാരിസ്റ്റർ വി. കെ. കെ. മേനവനും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമൂല്യവും നി സ്തുലപരവുമായ സേവനങ്ങളെ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി ഞാനിവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മുമ്പുതന്നെ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ യുദ്ധസഹായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഉദാരമായി പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും സമരനിലക്കുള്ള പ്രചോദനത്തിനു് ആ പരിശ്രമങ്ങൾ അവരെ ത ൟ കി-ൽപ്പരം ഗ്രാമങ്ങൾക്കു അചഞ്ചലമായ നേതൃത്വവും പ്രവർത്തന സന്നദ്ധതയും നൽ കിയിരുന്നു എന്നും വില്ലേജുകളിലുള്ള എന്റെ അനുഭവംവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിയി ലെ ജനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ സഹായിക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി മു മ്പോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും സാഭിമാനം സമർത്ഥിക്കാവുന്നതാണു്. ദേശീയ സമരനിരയുടെ പ്രവർത്തനം ബഃ മന്ത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിജയകരമായി തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കു് വാർ കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടു് എന്ന നിലയിൽ എന്റെ സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കൊച്ചിയിലെ തൊഴിലാളിലോകം ഇന്നത്തെ ദുർഘടസന്ധിയിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിക്കുന്നുണ്ടു എന്നതി നു്, അവർ നേതൃത്വം വഹിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. നാസിസം, ഫാസിസം, ജപ്പാ നിസം എന്നീ ഭൂതങ്ങളെ തുരത്തുവാൻ അവർ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സജീവങ്ങളായ നട പടികളും നമ്മുടെ യുദ്ധയത്നങ്ങളെ സുതരാം സഹായിക്കുന്നവയാണല്ലോ. ഭാവിയിലും ഈ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടായിരി ക്കും എന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭക്ഷ്യവിഭവോല്പാദനം

ഭക്ഷ്യവിഭവോല്പാദന പദ്ധതി തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണു്. പക്ഷെ അതിലേക്കു് പ ലക്ഷം കടംവാങ്ങു അനുവദിക്കാമെന്നുണ്ടായിരുന്ന ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ തീരുമാനം പ്രയോഗ ത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പരിതാപകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. ചേ രാനെല്ലൂർ, കടമക്കുടി, മുളവുകാടു് മുതലായ അനേകം വില്ലേജുകളിൽ ഈ കടംവാങ്ങുകൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഏറ്റവും പ്രധാനവും അടിയന്തിരവുമായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രതിലോമന യം കൈക്കൊള്ളുവാൻ അധികൃതന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അതു ദയനീയമായ ഒരു പിന്നോക്കം പാച്ചിലാണെന്നു് പറയാതെ തരമില്ല.

സഹകരണസംഘങ്ങൾ

അനേകവർഷം പഴക്കമുള്ള ഒന്നാണു് ഇവിടത്തെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനമെങ്കിലും അതി പ്പോഴും പ്രസ്താവ്യമായ പുരോഗമനപഥത്തിൽ എത്തിയിട്ടില്ല എന്നതു ശോചനീയമാണു്. നമ്മുടെ നാണയസംഘങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാരേയും വ്യവസായികളേയും അഭിവൃദ്ധി പ്പെടുത്തുകയല്ല, പ്രത്യുത, അധഃപ്പതിപ്പിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് മനസ്സി ലാക്കേണ്ടതാണു്. നിലവിലുള്ള നാണയസംഘങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തെ എത്രയെത്ര കുടുംബ ങ്ങളെയാണു് നാശോൻമുഖമാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നു് ഒരു കണക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം, ഈ നാണയ സംഘങ്ങളിൽനിന്നു് ജനസാമാന്യത്തെ രക്ഷിക്കണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഒരു സമസ്ത കൊച്ചിനാണയസംഘവിനാശകപ്രാർത്ഥനാദിനം കൊണ്ടാടുകതന്നെ ചെയ്യണം. ഇന്നത്തെ നാണയസംഘങ്ങളെ മുഴുവനും കാർഷിക വ്യവസായിക സംഘങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണ മെന്നാണു് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. കർഷകന്മാർക്കു് ആവശ്യ മുള്ള വിത്തു, വളം മുതലായവയും വേണ്ടിവന്നാൽ കൃഷിച്ചിലവിലേക്കുള്ള പണവും ഈ സംഘങ്ങൾ മുഖേന വിതരണം ചെയ്യാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വിളവി ന്മേൽ കടപ്പെടുത്തി, ജാമ്മ്യം കൂടാതെ, കർഷകന്മാർക്കു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനും വിളവെ ടുക്കുമ്പോൾ വിളവുകൾ സംഘം വഴിയായി വില്പന നടത്തി സംഖ്യ വസൂലാക്കുന്നതിനും സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ കർഷകർ, കൃഷിവായ്പകൾ വാങ്ങി പണ്ടേയുള്ള കടംവീട്ടുകയൊ, പുതുതായി പുരപണിയിക്കുകയൊ, സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യാൻ ആ പണം വിന യോഗിച്ചു കടക്കാരായിത്തീരുവാൻ ഇടയാവുകയില്ല. കടം മൂലം നശിക്കുവാൻ അവസരം കൈവരുന്നതുമല്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മാത്രമെ ഈ സംഘങ്ങൾകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നഫലം കിട്ടുകയുള്ളു. ഇങ്ങിനെ ഒരു മാറ്റം അവലംബിച്ചു ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്ക വാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഒരു പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്യണമെന്നാണു് എനിക്കു ഉൽ ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്.

ഇറിഗേഷൻ

ഒരുപ്പുനിലങ്ങൾ ഇരുപ്പുവാക്കി വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ജല ദൌർല്ലഭ്യംമൂലം കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന ചില സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കി തീർക്കുന്നതിനും ബ ഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയവർകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടികൾ അഭിനന്ദനീയമാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ അനേകശതം കർഷകന്മാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും രാജ്യത്തിനു പൊതുവേയും അതൊരു അനുഗ്രഹമാണു്, സംശയമില്ല. മേജർ ഇറിഗേഷൻ കാര്യത്തിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഗാഢ മായ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അനുമോദിക്കുന്നു. Irrigation, more Irrigation and yet more irrigation എന്നതാണു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു ഫിനാൻസു മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഏറ്റവും സന്തോഷിതമായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ഈ പദ്ധതികൾ കടലാസ്സിൽ എന്നപോലെ പ്രയോഗത്തിലും വന്നു കാണ്മാൻ ഞാൻ ആ ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക ദുസ്ഥിതിയെ തരണം ചെയ്യാൻ വിപുലമായ തോതി ലുള്ള ഇറിഗേഷൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അതിലേക്കു എത്ര വമ്പിച്ച തുകതന്നെ ചിലവു ചെയ്താലും വേണ്ടതില്ല. മറ്റു ചിലവുകൾ കുറച്ചിട്ടെങ്കിലും മികച്ച ജലസേചന പദ്ധതി കൾ നടപ്പാക്കണം. ഒരു കർഷകരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ, കൃഷി വികസനത്തിനുള്ള സാ ദ്ധ്യതകളെ ഗർഭീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ, പട്ടിണിക്കും ദാരിദ്ര്യത്തിനും നിവാരണം കാണ്മാൻ മേജർ ഇറിഗേഷൻ ഒരു പ്രധാന ഉപാധിയാണു്,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആഹാരവിഭവ നിയന്ത്രണം

ഇന്നത്തെ ആഹാരവിഭവ നിയന്ത്രണ നടപടികളും ആശാസ്യമാണെങ്കിലും വിഭവങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പൂർവ്വാധികം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. വാഗൺ കിട്ടാൻ പ്രയാസം നേരിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് മറ്റു പല വ്യാപാരങ്ങൾക്കും കാര്യമായ ഉടവുതട്ടികൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. വാഗൺസൌകര്യം പെട്ടെന്നു് ലഭ്യമാകുന്നപക്ഷം, ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ആഹാരവിഭവങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ എന്താണു് മാർഗ്ഗമെന്നു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആലോചിക്കണം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം നെല്ലുശേഖരിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിക്കുകയും ജന്മിമാരും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരും അവരുടെ കൈവശമുള്ള നെല്ലിൽ ചിലവുകഴിച്ചു കൃഷികാലം കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസത്തിന്നകം ബാക്കിയുള്ളതു് ഗവൺമെണ്ടിനെ ഏല്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: Sir, in surveying this year's budget one thing that I have got against Government is that they have been consistently following the policy by which the amount of non-votable expenditure has been regularly mounting up. In former years, under "38—Miscellaneous" normally the figure that used to be non-votable came to about Rs. 1,36,000 in 1116 and used to be hovering for a number of years round that figure. This year I find that large amounts have been ear-marked on account of items of expenditure which in my opinion should properly have been voted upon by this House. In a matter so important to the population of the State as A. R. P., I think, the proper policy on the part of the Government would have been to accept a vote of the House as to the necessity for the amount of expenditure. Instead of that, by putting the whole thing under the head of civil defence and making it non-votable I think Government is, really speaking, curtailing the privileges of this House and its right to criticise the allocations of the revenues of the State.

Again, another vital measure upon which the people of this State are very deeply interested is the price control measures in the State. Now, the allocation in the budget on this head comes to about Rs. 8,910 which again has been made non-votable. I really fail to see any argument why this allocation should have been made non-votable. If it is a case of our conceding the infallibility of the Government in the measures adopted then I have no argument whatsoever. But I think in matters of price control if the expenditure is left to the vote of this House, then the Government will have either the approbation of the non-official members of this House or the considered criticisms which might modify the actions of Government.

In the matter of A. R. P., as I have already submitted, I think there is no meaning whatsoever in spending such fabulous amounts upon the A. R. P. precautions in almost all parts of the State. I am not for a moment saying that if we are to adopt A. R. P. precautions we should go about as beggars to the Government of India and ask them to contribute. If we think it is necessary for us to adopt the measures we ought to find out the means ourselves. In my opinion, the adoption of A. R. P. measures all over the State instead of improving the morale of the people is really going to affect the morale of the people and I think the National War Front allocation is a counter-balance to the weakening of the morale of the people on account of the A. R. P. measures. When we were discussing in the Standing Finance Committee the necessity or otherwise of the A. R. P. measures, the Secretary to Government was very kind enough to inform us that it is as a result of instructions received from the Government of India that we are adopting these measures. I for one am not prepared to concede the infallibility of the Government of India as regards the measures to be adopted by the Cochin State—a place which because of its peculiar situation can afford to manage without these A. R. P. precautions.

Now, coming to the various items under the transferred subjects, my only complaint as regards the budget of the Hon'ble Minister is that much that could have been done has not been done. I have no case whatsoever that he has not done something. But the House ought not to be carried away by the magnitude of the figures paraded before the House. Now, with reference to this year, the Hon'ble Minister has been given in addition to the normal amount of 1 lakh on account of rural reconstruction one more lakh. The total expenditure is about 4 and odd lakhs, that is practically a lakh and thirty thousand over the expenditure in previous years. Really speaking, removing from the budget the items under the special contribution for Rural Development, the only increase in the normal expenditure of the Panchayat Department comes to only about Rs. 20,000. That I am prepared to concede, is an advance. But my submission to this House is that with a revenue reserve fund of 20 lakhs, with an anticipated surplus, with a balanced budget, a poor man's budget to boot—it ought to have been possible for the Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to allocate more funds to the Hon'ble Minister to carry out schemes of rural reconstruction. I am afraid the ministerial party will be thinking, especially the red supporters, that I am attacking the Minister. My submission to this House is that I have no grievance at all against the Minister. My grievance is against the Government. There is no meaning at all in saying that we have got for post-war reconstruction 20 lakhs of reserve fund. There was the pious eloquence of the Hon'ble Member for Finance intermingled with violent attacks on totalitarianism that this 20 lakhs will be utilised for schemes to reconstruct Cochin State after the war. My submission is what is more important is that Cochin State gets through during the period of war. Government have been taking great credit that 8 lakhs of rupees has been ear-marked on account of the advance for the purchase of rice. May I ask what exactly this 8 lakhs will bring into the State? This 8 lakhs might possibly bring in to the State at the price fixed at the Price control Committee meetings about 60,000 bags of rice. And calculating the minimum necessary for a man to have half his stomach full, I think 50,000 paras of paddy is necessary for one day. I am not asking that Government should purchase all the rice itself. But my submission to this House is that when the Government is purchasing only this small quantity that should not be made the main plank to argue that here is a Government that exists for the people and only for the people.

Mr. President: It might rotate.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* But unfortunately the rotation is so very limited that it does not touch the problem.

Mr. President: It is a matter of opinion.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* There may be difference of opinion. But I think that the action of the Government is not enough. You think it is perfectly alright. We can't agree upon that.

Now, we have been yesterday shown remarkable performances in the speech of the Hon'ble Finance Member. As I have already submitted, it is not only self-congratulatory but also self-approbative. I fully appreciate his cleverness. He has been saying in certain portions that drastic economies have been effected consistent with efficiency. I would like to know what economy has been effected in any one department whatsoever. The two points that have been brought in the forefront have been that the pay of the Joint Secretary has been reduced to Rs. 350-500 and that the pay of the Excise Commissioner has been reduced to Rs. 350—500. Can there be a more damning indictment of any Government when they say that by the reduction of the pay of two senior officers they have been able to effect drastic economies. The reply that I will give before the house is that the pay of the hon'ble member which was put as personal during previous years and given the grade of Rs. 550-750 has now been incorporated in the budget with the grade. Is this a recognition of the unique greatness of the incumbent or the unique greatness of the post itself?

Such a puerile argument is hard either to tolerate or digest.

Now, Sir, in your speech, you have been kind enough as to go through all the various heads and explain what exactly has been done by the State during 1117 and what is intended to be done in 1118. Though in my opinion certain portions of the speech could very easily have been omitted, from the standpoint of view of a survey of the budget, of the financial condition of the State, it reads alright. But when his Master's voice is followed by the Finance member the whole thing has been repeated, repeated ad nauism.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Repetition is for emphasis.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* But unfortunately, for nausea too. There is no meaning at all in bringing into the speech of the Finance Member ideas of totalitarianism, militarism, etc. I think this would have read very well as some prize essay in some college. But coming from the Hon'ble Member for Finance it looks exceedingly surprising. I for one believe in totalitarianism. Now what exactly are we having in this State? Totalitarianism, except for small recommendations that we might make. The things which the Government wants to do are being done without consulting us. As I have already submitted, in such vital matters as A. R. P. and price control, the infallible Government have decided that what they are doing is the best for us and we are asked to accept the thing, because we are not given the right to vote.

I have the advantage of both the Hon'ble President and the Finance Member speaking on non-votable items and I think the President will give me an opportunity to reply.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* May I know whether these items have been made non-votable because of the Defence of Cochin Act?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rama Varmha Tampuran *(Secretary to Government)*: It is put under "38 (2) Political Expenditure" which has always been non-votable.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: Sir, the one peculiar feature of this year's budget is that War is regarded as an all engrossing topic. As has been very eloquently put this is really speaking a war budget and a poor man's budget to boot. My submission to this House is that we are attaching too much importance to this war because as far as we are concerned what we have got to do is to see that the country is in a position to stand the evil effects of the war. There is no meaning in saying that if any foreign invader comes here we ought to be prepared. For the last 151 years we have been paying at the rate of 2 lakhs of rupees for the privilege of being defended from foreign enemies and that is in my opinion a sufficient contribution for any war whatsoever. It is quite true that in view of the magnitude of the present war more funds may be needed. But in view of the provisions of the treaty of 1790 I think we will be perfectly justified in going on contributing that amount and devoting a larger part of our revenue for the improvement of the country.

I will just refer to one or two items and then close. Now in the programme of rural reconstruction adopted by the Hon'ble Minister I find that under the Head "Ayurveda" a large allotment of Rs. 50,000 and odd is ear-marked for the purpose of constructing an inpatient ward at the Rama Varma Central Ayurvedic Hospital. I cannot understand how exactly it comes under the scheme of Rural Reconstruction. I thought rural reconstruction literally meant reconstruction of the rural parts and if the construction of an inpatient ward in the Central Ayurvedic Hospital is really regarded as rural reconstruction in the sense that patients from rural parts might come in as inpatients then that is a proper measure. If that is not the way in which rural reconstruction is understood—and I understand it differently—I think that amount would very wisely have been spent in starting ayurvedic dispensaries in the rural parts of the State and thereby ameliorate the condition of the rural population.

Then Sir, in the matter of allocations for Police again you get the very sorry feature that the poor underpaid Police Constable.....

Mr. President: I am afraid the Hon'ble Member's time is up.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: May I take two minutes to close?

Mr. President: I think I will have to insist on the time limit.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: I have tabled a number of cut motions and no amount of stopping me will prevent me from speaking.

Mr. B. M. Peter *(Latin-Christians-Mattancheri)*: Sir, even though I am speaking in Malayalam, the Hon'ble President may be pleased to get the same translated into English.

മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ലോകം ഇതഃപര്യന്തം അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏറ്റവും സംഭ്രമജനകമായ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തെ തരണംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കറുത്ത രീതിയിലെങ്കിലും അതിന്റെ ഓരോവശങ്ങളും നമ്മേയും സ്പർശിക്കുന്നതിന്നിടവന്നു. ഭയങ്കരമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനം, മാനവവംശത്തെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നതരത്തിലുള്ള സാംക്രമികരോഗം—അതെ, ലോകസാമ്രാട്ടുകളെ എല്ലാവരേയും ഉൽപ്പെടുത്തിയ മഹായുദ്ധം—ഇതിലും ഉപരിയായി പ്രകൃതിയെതന്നെ വികൃതമാക്കിത്തീർത്ത ഭയങ്കര കൊടുങ്കാറ്റും നമ്മുടെ ചെറിയ രാജ്യത്തെ തകിടംമറിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ അത്യാഹിത സന്ദർഭത്തിൽപോലും കൊച്ചിയിലെ സർക്കാർ ബഡ്ജറ്റ് മിച്ചത്തിലാണോ എന്നു കേൾക്കുന്നതും കാണുന്നതും സന്തോഷകരംതന്നെ. അതിന്നായി നമ്മുടെ ധനകാര്യമെമ്പറെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജനക്ഷേമത്തെ യാതൊരു തരത്തിലും ഒരു സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തുന്നതായാൽ സംഗതി മറ്റൊരുതരത്തിലാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടും ഈ പൂച്ചുപണിയെ വെളിപ്പെടുത്തും. അതിനു ഞാൻ കൂടുതൽ പറഞ്ഞുനോക്കം പോകുന്നില്ല. ചുരുങ്ങിയതു ൧൯൦൭ മുതൽ ൧൯൪൫ വരെ ൧൦ കൊല്ലത്തെ കണക്കുമാത്രം നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ആദ്യം കൃഷിവകുപ്പും പഞ്ചായത്തും. ൧൯൦൭-ൽ ടി വകുപ്പുകളിലേക്കു ചിലവു ചെയ്തിരുന്ന തുക ൫൨ ആയിരുന്നു. ഇന്നു, ൧൯൪൫-ൽ ൫൰ൻ ചിലവുചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനു് അന്നു് ൧൫൰൫ ചിലവുചെയ്തിരുന്നതു് ഇന്നു ൧൨൰൸ൻ, അയതു് അല്പം ആശ്വാസം. എന്നാൽ മെഡിക്കൽവകുപ്പിൽ ൫൰൸ൻ ചിലവു ചെയ്തിരുന്നതു് സ്ഥാൻ ഇതിൽ കാണുന്ന ഗ്രാന്റം കൊണ്ടു് അന്നു കൊടുത്തിരുന്നതു മതിയൊ ഭക്ഷണമൊ കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു പറവാൻ വലിയ ശാസ്ത്രം പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പബ്ലിക്ക് ഹെൽത്തു് എന്ന സൂതൻ നമുക്കുന്നു പിറന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പുത്രന്റെ ഉത്ഭവകാരണവും പുത്രൻ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടായ ഗുണങ്ങളും നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ടു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇനി നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടേണ്ടുന്നതു് പൊതുജനമരാമത്തു്. നമുക്കുവേണ്ട റോഡ്, തോട്, കൃഷിക്കാവശ്യമായ ജലസേചന പദ്ധതി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിതരുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടാണല്ലൊ അതു്. പക്ഷെ അതിനു ചിലവാക്കിയിരുന്ന സംഖ്യ ക്ര൪ ര൪ ആയിരുന്നു. ഇന്നു അതു് ക്ര൨൪ ക്ര ൫-ലേക്കു എത്തിച്ചേർന്നു. ഇതിനുംപുറമെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനു പലപ്പോഴും വേണമെന്നും പിന്നീടതു വേണ്ടെന്നും വെക്കാനുള്ള ഒരു വിശേഷവും കൂടി ഉണ്ടു്. ചുരുക്കിപ്പറയാം. ഈ അഞ്ചു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലുംകൂടി അന്നു ചിലവാക്കിയിരുന്ന സംഖ്യ ര ക്ര൪ ര൪നു ആയിരുന്നതു് ഇന്നു് ര൪൨൫ മാത്രം ആയി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വരവോ വൻ ലക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നതു് ക്ര൨ ക്ര ലക്ഷമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ൫൩ ശതമാനം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു് ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകൾക്കു ൫൯ ശതമാനം കൂടുതൽ വ്യയം ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണു് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്ന ആയ വ്യയക്കണക്കു്. ഇതു് കാണുമ്പോൾ പണ്ടൊരാൾ സദ്യ നടത്തിയ കാര്യം ഓർമ്മവരുന്നു. സദ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടുകാരൻ അതിഥികളോടു എന്താ നമ്മുടെ സദ്യ കേമമായിരുന്നു അല്ലെ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ വളരെ കെങ്കേമം തന്നെ. പക്ഷെ താങ്കൾക്കും മക്കൾക്കും മാത്രം എന്നു മറുപടിയാണു് കിട്ടിയതു്. അതുപോലൊരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണു നമ്മുടെ ബഡ്ജറിന്റെ നെപ്പറ്റി വേണമെങ്കിൽ ഞാനും തരാൻ ഒരുക്കമാണു്.

എനിക്കു പ്രധാനമായി പറവാനുള്ളതു് ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാരെപ്പറ്റിയാണു്. ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിനായി അരയും തലയും മുറുക്കി വീടുതോറും കേറി ഇറങ്ങി നടക്കുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലൊ ഇതു്. ഇപ്പോൾ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കണം. അവരാണു് നാടിന്റെ നട്ടെല്ലു് എന്നു മനസ്സിലായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജലസേചന പദ്ധതി വിപുലപ്പെടുത്തേണമെന്നു് ഈ സഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷം എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ഐകകണ്ഠ്യേന ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അന്നതു് ശ്രവിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിനു മനസ്സുണ്ടായില്ല. പക്ഷെ ഇന്നതു അനുഭവപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണു് കണ്ണുതുറക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അതു് മനസ്സിലാക്കിയതു കൊച്ചി ജനതയുടെ മഹാഭാഗ്യം. ഇപ്പോൾ കർഷകനു കൃഷിചെയ്യാൻ സ്ഥലവും പണവും കടംകൊടുത്തു സഹായിപ്പാനും തയ്യാർ. എന്നാൽ ക്ര ക്ര നു-ലെ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ഇവിടത്തെ കർഷകലോകം നിലംപതിച്ചതും ഫലവൃക്ഷങ്ങളും ഉല്പന്നങ്ങളും അമ്പതിനുമേൽ ശതമാനം നഷ്ടീഭവിച്ചതും മനസ്സിലാക്കി പ്രതിവിധിയായി നമ്മുടെ റവന്യൂമെമ്പർ ഞെങ്ങി ഞെരുങ്ങി ൫൦൦൦൦ രൂപ കടം ഇളവുചെയ്തു കൊടുപ്പാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതു കിട്ടിയതു് കൊല്ലാവസാനത്തിൽ. അതിൽ വിശേഷമായതു് ഗവൺമെണ്ടു കടം ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കുന്നു തോതനുസരിച്ചു ജന്മികൾ അവരുടെ കുടിയാന്മാർക്കു പാട്ടമിളവുചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതാണു്. ഏതായാലും കർഷകനുതു് മുറുകുതന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഗവൺമെണ്ടു് മാനേജ്മെണ്ടു ദേവസ്വങ്ങൾ എസ്റ്റേറ്റുകൾ എന്ന പേരുകളാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ജന്മികൾ യാതൊരു കുറവും കൊടുക്കുന്നതിനിടവരുത്താതെ ഗസറിന്റെ പങ്കുതിരുഭാഗവും മെനക്കെട്ടുത്തി സാധുകർഷകന്റെ സ്വന്തമായ വസ്തു, നിലം, പുരയിടങ്ങൾ നിസ്സാരകുടിശ്ശികകൾക്കു വിറ്റു അഴിമതിപ്പെടുത്തി. ഈ സാഹസപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനാണു് കൊച്ചിയിലെ ഏറ്റവും പരിപാവനമായ ആയുധം അതെ "റവന്യൂ റിക്കവറി ആക്ട്"" ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഒരു നിയമകോടതിയിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു നീതി നേടാമായിരുന്നു. എവിടെയാണു് അവന്റെ സങ്കടം ഉണത്തിക്കേണ്ടതു്. അവന്റെ ചുട കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തേണ്ടസ്ഥലം എവിടെ എന്നു ഞങ്ങൾക്കു് പറഞ്ഞുതരിക. ഉദാഹരണമായി എന്റെ ഒരു ചെറിയ അനുഭവംതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽപെട്ട കൊച്ചി തിരുമലദേവസ്വം ഗവൺമെണ്ടു മാനേജ്മെണ്ടു് പാട്ടകുടിയാന്മാർ അവരുടെ ദുർഭരമായ സങ്കടനിവൃത്തിക്കു എന്റെ അടുക്കൽവന്നു അവരുടെ വസ്തുവില്പനയുടെ ഒരു ഗസറു കണക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. ഞാൻ അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അടിയന്തിരമായി ഒരു ഹജ്ജി ഗവൺമെണ്ടിലേക്കയച്ചു. ഹജ്ജിയിൽ ചുരുക്കം രണ്ടു സംഗതികൾ മാത്രമാണു് കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ക്ര. കൊടുങ്കാറ്റുമൂലം കുടിയാന്മാർക്കു അപ്രതീക്ഷിതമായിവന്ന നഷ്ടം മുഖാന്തിരം അവരുടെ പാട്ടം സമയത്തു് കൊടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരികയും എന്നാൽ ശോഭനമായ ഒരു വിളവു ഈ കൊല്ലം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ വിളവെടുത്തു പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതുവരെ (അടുത്ത തുലാം ൩൦ വരെ) ഒരവധികൊടുത്തു അവരുടെ സ്വന്തു നഷ്ടപ്പെട്ട വിലക്കു വിറ്റു നശിപ്പിക്കരുതെന്നും, ൨. നഷ്ടപരിഹാരത്തെ കണക്കാക്കി പാട്ടം ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നുമായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങൾ. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതിനു യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും രണ്ടാമത്തേതിനു് ഗവമ്മെണ്ടു് ആലോചിച്ചുവരുന്നു എന്നുമാണു് മറുപടി. ഇതൊന്നും ഗൌനിക്കാതെ മുഴുവൻ പാട്ടവും കണക്കാക്കി തന്നാണ്ടിനും കൂടി വസ്സുവില്ലെനയാണു് തുടങ്ങിയതു്. കുറവു് കണക്കാക്കി വരുന്നതുവരെ എങ്കിലും ഈ സാഹസപ്രവൃത്തി നിത്തിവെക്കേണമെന്നല്ല ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചതു്. ഈ എല്ലാ കുടിയാന്മാരും മരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം മുൻപാട്ടമായി കെട്ടീട്ടുള്ളവരും ആണു്. പാട്ടക്കുറവുകൊണ്ടു ഈ കഷ്ടകക്കു കിട്ടുന്ന ഗുണമെന്താണു്. കരംകുടിശ്ശികയുള്ള വസ്സുവില്ലനപോലും അന്യകയ്യശം പോകാതെ ഗവമ്മെണ്ടു പേരിൽ തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ യാതൊരു ദയാദാക്ഷിണ്യവും കാണിക്കാതെ ദ്രുതഗതിയിൽ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും വിറ്റു അന്യകയ്യശമേല്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ എത്തിയ പേരാനെല്ലൂർ കുടിയാൻ സംഘത്തിനു തിരുമനസ്സിൽനിന്നും കല്പിച്ചരുളിയതു് ഉടനെ വസ്സുവില്പന നിത്തിവെക്കേണമെന്നാണു്. നാടുവാണരുളുന്ന മഹാരാജക്കന്മാരുടെ കരുണയും ദയാദാക്ഷിണ്യവും ഈ സാധുക്കളുടെ നേരെ എങ്ങിനെ സ്ഫുരിച്ചുകാണുന്നു. ആ മനസ്ഥിതി ഇവിടെ ഉദ്യോഗവൃന്ദം മനസ്സിലാക്കാത്തതാണു് കഷ്ടം. ഭാരതത്തിലെ ഇതരഗവമ്മെണ്ടുകളും ഭക്ഷ്യോൽപാദനത്തിനുവേണ്ടി കർഷകനു എന്തെല്ലാം സഹായങ്ങളും, എന്തെല്ലാം സൌജന്യങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു കർഷകരക്ഷ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും അവരെ അടിച്ചു പുറംതള്ളി നാമാവശേഷമാക്കാൻ തുനിയാതിരുന്നെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു. റവന്യു റിക്കവറി ആക്ടു് ഏതു സമാപനങ്ങൾക്കു കൊടുത്താലും അതുകൊണ്ടു ഇവിടത്തെ പ്രജാസഞ്ചയത്തിനു ഉപദ്രവം നേരിടുന്നുണ്ടോ എന്നു ചുച്ചു് ചെയ്യാൻ ഒരധികാരമെങ്കിലും ഈ സഭയ്ക്കു കൊടുത്തുകൂടേ എന്നാണു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്.

എനിക്കു ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കേണ്ട മറെറാരു സംഗതി രാജ്യത്തെ വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയാണു്. രാജ്യത്തെ വരവിൽ വലിയൊരു ശതമാനം ഇന്നു വഹിക്കുന്നതു ആദായനികുതിയാണു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നമ്മൾ ഈ ഒരിനത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് ൧൰ ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നതു ഏകദേശം ലക്ഷം കിട്ടുമെന്നു കാണുന്നു. ഇതു് ഏറ്റവും സ്തുത്യർഹം തന്നെ. എന്നാൽ ഈ Tax payersനു അവരുടെ കച്ചവടവും വ്യവസായവും നടത്തുന്നതിനു ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു വല്ല സഹായവും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടോ! മേലാൽ ഇതിലും ഉപരിയായ ഒരാദായം അവക്കും ഗവമ്മെണ്ടിലേയ്ക്കും സിദ്ധിക്കുന്നതിനു വല്ല മർഗ്ഗാശകളും ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ! ചരക്കു കയറിറക്കു ചെയ്യാനുള്ള വാഹനക്ഷയപ്പാംമൂലം ഇവിടെയുള്ള വ്യവസായികളും കച്ചവടക്കാരും അതിനെത്തുടർന്നു അനേകസഹസ്രം തൊഴിലാളികളും കഴഞ്ഞുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു ഒരു ഭാഗത്തു മൌനം ദീക്ഷിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു. ഭക്ഷ്യോൽപാദനത്തിനുവേണ്ട ജലസേചന പദ്ധതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു നേരത്തെയുണ്ടായ മുറവിളി ശ്രവിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇന്നു അതു അവലംബിക്കേണ്ടിവന്നു ഇതിലും വലുതായ ഒരോട്ടം വാഹന നിർമ്മാണത്തിനു കഴിക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു.

ഇന്ത്യയുടെ മറുഭാഗത്തിൽ കടൽത്തീരപട്ടണങ്ങളുമായി വ്യാപാരം നടത്തേണ്ടതിലേക്കു പെറിയ (ocean going boats) പലതും നിർമ്മിച്ചു ഇറക്കിവരുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. അതിനുള്ള സാമഗ്രികളും എല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ കൊച്ചിയിൽ സുലഭമാണു്. മിഷ്യൻ എന്നൊരു ഇനത്തിനാണു് നാം അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള യന്ത്രങ്ങളുംതന്നെ പലതും ബോമ്പെ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെന്തുാവശ്യത്തിനുള്ളതാണെന്നുള്ളതു വല്ലപ്പോഴും നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടോ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടോ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടോ! അതങ്ങിനെ ഇരിക്കട്ടെ, മിഷ്യൻകൂടാതെതന്നെ ഈ തുറമുഖസംബന്ധമായ കച്ചവടം പത്തേമാരി വഴിക്കു നടത്താവുന്നതാണു്. ഒരു പത്തേമാരിക്കു കുടിയാൽ ൧൦,൦൦൦ ക. വേണ്ടിവരും. തടി നമ്മുടെ കാട്ടിൽ ധാരാളം ഉണ്ടു്. അതിനു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സമർത്ഥന്മാരായ പണിക്കാരും സുലഭം. ബോമ്പെക്കാർ ഇവിടെ വന്നു പത്തേമാരി പണിയിച്ചിറക്കാമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിനെക്കൊണ്ടു അതു സാധിക്കയില്ലെന്നു പറയുമെങ്കിൽ അയാളുടെ ഈയുള്ളവരുടെ നിർഭാഗ്യമെന്നല്ലാതെ മറെറന്തു പറയട്ടെ. ഇതിനു പുതുതായി ഒരു സംഖ്യ കണ്ടെത്തണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നമുക്കു ആദായനികുതി എന്നൊരിനത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി കിട്ടിയ സംഖ്യയിലെ ഒരു ഭാഗം അതുപോലെ ൧൧൧ ൭-ലും കിട്ടാവുന്ന സംഖ്യ എങ്കിലും ചിലവാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കിക്കുടേ? ഇതുപോലെ മറ്റനവധി വ്യവസായങ്ങളും തകരിതപ്പെട്ടത്തേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യവസായപുനഃപ്രതിഷ്ഠണത്തിനു ഒരു കമ്മിറ്റി ഉടനടി രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

അവസാനമായി എനിക്കു ഈ സഭയെ ധരിപ്പിയ്ക്കേണ്ട മറ്റൊരു സംഗതി ഉദ്യോഗ വിഷയത്തിൽ അതും ഫാറ്റ കു. ക്കുമേൽ ശമ്പളം പറ്റുന്നവരുടെ കണക്കിൽ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരംഗമാണു് ഞാൻ. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫ് ഈ വിഷയത്തെപറ്റി ശരിയായ കണക്കു സഹിതം ഞങ്ങളുടെ നിഷ്ഠാഗൃതയെ ഈ സഭസ്സിൽ ധരിപ്പിച്ചു പക്ഷെ അതിനുശേഷവും പല ഉദ്യോഗങ്ങളും ഇവിടെ നടന്നു. അതിൽ ഒന്നെങ്കിലും എന്റെ സമുദായത്തിൽ പെട്ടവക്കു അനുവദിപ്പാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടിയില്ല എന്നു വസ്തുതകളെ സഭയെ ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: Sir, I wish to speak a few words and take this opportunity afforded to us of speaking about the general position not only of the various figures contained in the budget but also of the general conditions existing in this State. Sir, we have been listening to three good speeches—I would call it from the side of the Government—giving us a rosy picture of the conditions that are existing here and that they expect to prevail in the coming year. I do hope that all their expectations would turn out true. It is no doubt true that they have not touched any other aspects of the conditions in the State probably because they thought that they would leave it to the socalled critics to do it. I do not also propose to take the roll of a severe critic because this is a time when we ought not to quarrel unnecessarily and when we ought to accommodate as far as possible and appreciate each other in all possible ways. *(Hear, hear).* Yet I am bound to ask one question to the Government for I expected that the Government would refer to a very important incident that took place this year in the State, and tell us the reasons that led to it and the measures they have taken to prevent its recurrence.

Mr. President: If the Hon'ble Member is referring to the Police Strike, I may say that it is subjudice.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: Sir, I am not going to discuss the cases.

Mr. President: Some of the Police Constables are still under trial. Hence at present it has to be ruled out of order.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*; May I respectfully point out that my idea of subjudice is that we should not refer to the subject directly in issue before any court of law. I am only referring to this aspect in a particular and general way in as much as the functions of the police in the general machinery of the State is a vital part of the mechanism of the whole State. I am only referring to this and when that vital part has a break down is it not the right of the public to know on what grounds that vital machinery broke down.

Mr. President: After the criminal cases are completed, a statement will be made on the whole position. It is premature to make it now.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: I shall supply one piece of information which will enable the Hon'ble House to appreciate the position taken up by the Government in this matter. Some of the accused are urging for lesser sentences on the grounds that are now being relied upon by the hon'ble member. After the decision of the cases, any information with regard to the Police Strike can be had and the Hon'ble Diwan President has also promised to issue a Statement.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: Cannot the Policy of the Government be referred to in the general discussion?

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: You can very well comment on the Police Administration.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: Am I to take it that I shall not speak anything on the Police Strike?

Mr. President: Yes.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: I bow to your ruling, Sir.

I shall go to some other topic. Looking into the budget as a whole one will be tempted to rejoice at the big figure to which the total income has gone, 127½ lakhs of rupees for a small State like Cochin. But you will find that the major items that contributed to the increase are the results of abnormal conditions that exist at present, say for instance, the Railways, Income-tax, Customs. These are the three major items what went to make up this big item. We shall certainly be considered ourselves lucky that we were able to get that windfall to meet the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

expenditure that we had to incur. This extra expenditure has come to 6 lakhs of rupees on A.R.P. and other activities connected with the war. We shall consider ourselves to be happy in this way that whatever amount we wanted to meet this item of extra expenditure on account of the war, we were able to make from the abnormal conditions prevailing due to the war. Looking at from that aspect, I do not think there is any other thing in the Budget figures except that there is a big cut in the expenditure on buildings in the Public Works Budget. Sir, the budget claims to be a poor man's budget. The Diwan President's speech emphasised that aspect and I am really convinced that the Diwan is trying his level best to make it a poor man's budget. But I shall consider myself failing in my duty if I do not show some aspects where the Government can really make it a poor man's budget. I am not unaware of the various provisions made in the budget for that end and I am not approaching this question in a spirit of evaluating the real situation. Sir, what I really want is that some more certainly has to be done as a necessary corollory to what you have done. The most important question that the House has to face, and the country has to face, is the food problem, and the Government has given a drive in that direction. And I can speak with almost personal knowledge that it had really had its effect and the Government has done much. But the Government has to do something more, particularly in the matter of production of food-stuffs in the country. I would immediately come to the point. It is this. You are asking every one of the people that every inch of the land should be cultivated in the coming year. You are not making a corresponding provision for manuring the land, making sufficient provision in the budget to make up the depletion of the soil. Some effort has been made. But that effort is only very very small. It is only Rs. 45,000 to Rs. 55,000.

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts)*: There was nothing before.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: It is under such circumstances, most inadequate. If you go round the whole country, you will find that there is very little space that is not cultivated. This organic matter, manure, that is required will be depleted in the course of one or two years, and it has to be replaced only with manure. If you do not attend to it immediately, though it may yield for one or two years, after two or three years I am sure you will be faced with a crisis, when your land will become useless. I therefore make a definite, tangible proposal to the Government that they should provide at least two or three lakhs of rupees more and provide the ryots with manure as they are providing water for cultivation for irrigating lands. They must provide manure to the cultivators and realise back the money as manure cess, if I may be permitted to call so. As you collect water cess, you have to make a universal distribution of manure. You have to produce, manufacture, artificial manure on a very large scale in the State and distribute it universally to all the cultivators and realise its value by means of a cess.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: Suppose there are not enough purchasers?

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: There will not be that difficulty. Another most important thing that the poor man wants is cloth. You have not made sufficient provision in the matter of clothing. No doubt, as we are making token motions in this Council of one rupee cut of this item or that, you have provided Rs. 5,000 for spinning. My submission is that it is a very small amount to meet the real situation. I understand that you can encourage hand weaving, encourage hand spinning, by making larger provisions and also encourage hand weaving to a greater extent by making further provision and in that way try to make Cochin self-sufficient in the matter of clothing.

Another most important thing is the supply of food. I am not minimising the provision. It is a very delicate subject. There might be feelings in the matter. I am not minimising the efforts taken by the Government in the matter of supply and distribution of food in the country. I would submit that it depends upon a large number of "ifs". I hope that these "ifs" would become true. We are now assured of adequate supply of food-stuffs in the coming year, probably even a surplus of it. But what I am able to gather is, it depends upon a large number of other things. One is, you have made a calculation. It is all mathematics in one sense. We were told only a few months ago that we will have rice for six months. Now it has gone up to eight months.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: Probably people are eating only less.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi)*: Then we are told that we are going to have large acres of paddy lands in the immediate future. We were told that we are having six thousand acres more for double crop cultivation. I do not think it would be possible, because from what I know as to what has taken place in the Irrigation Committee, the Chief Engineer himself was not able to put his finger at or to work up more than three thousand acres. I know

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

he is making all attempts possible to take it up to six thousand, but I do not know whether he will be able to succeed. Of course, I am speaking it to the members of this Council so that they may also help the Chief Engineer in pointing out the areas where only one crop is raised and it could be converted into double crop *nilams*.

Then, Sir, there is another thing which I am apprehensive of, at any rate. It is time to take stock of the situation immediately, that is, cultivation of *kole* lands in the course of three or four months. I do not know whether the Government will be able to supply fuel oil required for the cultivation of *kole* lands. It is about 20 thousand acres. The price has alreadr increased from 4 to 6 times and the adequacy of it is also questioned. It is a big item and thy whole of it, or three-fourth of it, depends upon the supply of fuel oil in time and at a moderate cost. I do not want to drag. There are already two or three engines purchased. Probably ie the course of two months, they may get ten or twelve thousand more. Then, as regards the distribution of the existing stock that you have, I am not one in thinking that it is all to the poon man's help. If it really ought to help the poor man, the Government should exert itself a little more in this matter. That is, if you are making food available in the country, it will certainly be of help to the rich persons, and to a certain extent, to the poor people. But if you want to make it really helpful to the poor people, who make their purchases every day and that probably between 5 and 6 in the evening you have to make your own grain shops. You have to make provision for the distribution—for retail sale—in almost all the important places for the poor people I do not want to discuss the reasons for the failure or the success of the industrial enterprises in the country, because the time at my disposal is very short. I want to impress upon the government the necessity, if they really want, to help the poor man who is able to get the wherewithal only between five and six in the evening and sometimes even late and if you want to make the rice available to the people you must have your own grain shops in all the localities. Otherwise it is impossible to control profiteering of the producers, wholesalers and the retailers. These poor people are not able to stand against the profiteering of these three sets of people. And all your attempts to control prices will be absolutely useless. It may be of help to me who is in a position to buy a bag of rice in advance, but it will not be of any help to those poor people who purchase rice only in one *nazhi* or two *nazhis*. In the same way, kerosene oil also. Unless you are able to take these things into your own hands—the supply of cloth, the supply of rice, the supply of kerosene—, unless the government take up the question of supply into your own hands, the poor people will be helpless. No doubt it is attended with great difficulties. Government will have to employ a new set of machinery. I can think of thousands of difficulties that will be trumped up before me. But we are faced with an abnormal situation and it has to be met by methods that are suitable to those conditions.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Is it a fact that retailers sell at a lesser price ?

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi):* I would suggest that if the government cannot take it directly, the only solution is that government can take immediate steps to utilise the existing co-operative societies and ask them to sell rice and kerosene in their areas with the help of the Panchayat Committees which the Hon'ble Minister has recently appointed—and these committees have done yeoman service in the matter of food production drive.

Then, coming to irrigation and other matters, I am glad that the government is taking all possible steps in that matter. I would be failing in my duty if I do not congratulate the government in their success in bringing about an amicable relation, and excellent relation, between Travancore and Cochin State. *(Hear, hear).* It is a pity that on account of small troubles and petty differences between us, we were not able to meet together and work together and we did not know that our salvation lies in joint efforts. Situated as we are so closely, and by looking at different conditions and related also as we are, we think, this is a thing which ought to have been achieved years ago. We are very glad and thankful to you, Sir, personally for having undertaken this difficult task and you are certainly emboldened by the results that you were able to achieve, particularly about the Chalakkudi irrigation scheme, Pallivassal power scheme, and also in the food control system. I hope you will extend your efforts further and bring the British Malabar also into a federation with both of us. I am really earnest when I say that if you are able to achieve that and bring all these three units of administration together and work co-ordinately and co-operate together in all efforts, you will be doing us a very great service, which we, the subjects of the Cochin State, will never forget.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* Mr. President, Sir, It has never been possible for me to appreciate a budget, simply because it is a surplus budget, since I have never been in the habit of regarding a government as a banking corporation. Except when a State is on the verge of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

bankruptcy, I would always advocate a deficit budget. The test is not in securing the satisfaction of a surplus budget but in preparing a budget which would see that every pie that is spent from the public revenues is spent to the best advantage of the people at large. *(Hear, hear).* But on a close perusal of this year's budget, it is possible for me to appreciate the budget from other standpoints which I consider to be very important. I would refer particularly to the bold relief which this budget provides in the shape of large allotments for irrigation and a humble beginning made in industrialisation. I would consider that the recognition of the importance of these subjects is really a success to this House. The government has at least now come to the conclusion that there is some weight and reason in the arguments which this house has been from time to time advancing. I remember several occasions when this House was emphasising the importance of irrigation problems and requesting the Government to find greater allotments to solve this problem. Government have not been failing in their duty of coolly passing over the problem and adjourning it to indeterminate times. But Sir, at this juncture, I wish to give a warning to the Government. The warning which I want to give the Government is that they should not go back upon the conceded importance of this problem and leave these things half done. The provision of a lakh and odd for minor irrigation is far being a satisfactory allotment. I would therefore earnestly request the Government to see that this policy is followed in future and greater impetus given to the maximum capacity of the Government in the very best interests of the public at large. It has been Sir, a standing grievance of this House that sufficient attention is not paid to the development of industries in the State. As a matter of fact, our Government after making some attempts at iudustrialisation, probably due to the want of capacity on the part of the persons who were responsible for running such industrial concerns, felt some disappointment and finally reached a stage when it began to advocate that any industrial concern run on Government initiative will be a failure. I would now say that it is time for the Government to correct that notion. I would think that the illustrious examples of other native States, like Mysore which lends a typical example of industrial expansion should be an isnpiring example to our State and should give greater and greater initiative to industrial expansion and not to continue in the satisfaction of thinking that Government will never succeed in launching industrial concerns on their initiative. I would think a Government which is in a position to control the servants who are working under the Government, can manage an industrial concern as it can control and manage any department under Government today. I would think that if it is not possible for the Government to manage the potteries at Chalakkudi on its initiative, it would be equally impossible for them to run education under the Education Department or the public works under the Engineering Department. It would be impossible for the Government to control any administrative department and I for one cannot see any logic in maintaining distinction between these departments and the industrial concerns.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Experience proved otherwise.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* It is exactly to maintain that distinction that I was referring to that aspect. The distinction is this, that you have not been exercising proper control over the management of such bodies and the experiment has been so very short and so early given up that you have not given it a fair trial.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Tne whole money was lost. How can people give money to people who do not know anything of industries.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* I am not surprised at differences of views. There will naturally be difference of views in such matters. I leave it to the Government to consider the pros and cons of it and to examine whether this is not the proper time when we should give a proper impetus to the industrial expansion of the State. I am glad Sir, that from the suggestion that was thrown on the floor of this House during the last budget session, Government was in a position to adopt the principle underlying that suggestion and that has been responsible probably to a large extent for making a small beginning in plywood industry at Chalakkudy. I take this opportunity once again to request the Government to devote more attention on this subject and to realise the importance of the problem and to exhaust all available and possible means of seeing that the experiment will be followed by further experiments which will lead to the further industrialisation of the State. I am not for a moment forgetting the fact whatever be the extent of cottage industries developed today, they can only go half way. I appreciate the Diwan for the very personal interest he has taken in having found an out let for a large number of labourers from the State to British India. I want the House not to forget that it will not be open to the State to send labourers every year and realise the transient nature of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this timely solution. It is up to us to see that a permanent solution is found out which I think is possible only by a proper industrial expansion of the country.

Now, Sir, I would like to make a passing reference to the food production drive in the State. While I appreciate the food production drive that has been adopted by the Government, I wish to point out to the Diwan particularly that if it is not possible for the Government to induce large estate owners in Cochin State to cultivate their lands, either by themselves directly or by tenants, it would be practically shutting our eyes against a very important aspect of the food production drive in the State. From Trichur onwards to Thiruvillwamala, I have found large extensive areas of lands, left uncultivated fertile fallow lands, which if cultivated would lead to excellent results. On a comparative basis, I have been surprised to find that even rocky hills near Kodakara and many other parts in the Mukundapuram Taluk have been cultivated by the tenants. What accounts for this? Rocky hills which apparently would strike a man as non-yielding lands have been cultivated by tenants while more fertile hills are left without cultivation. The only reason is that these fallow hills belong to private land owners who do not care to cultivate them. I would suggest to the Government that if it is possible, and I believe it will never be an extreme step, the government should penalise them for leaving those lands fallow. If it is not possible for the Government to do that, the Government should levy heavy taxes and make the land owners pay for this national crime of allowing the lands to lie fallow.

The problem, Sir, of *kole* cultivation to which my Hon'ble Friend Mr. Ikkanda Warriar was referring, is a really important problem. It will not be practically possible for the *kole* cultivators in the northern parts of the State to cultivate the land unless a proper supply of crude oil is ensured to them. Days of *chakroms* are gone. *chakroms* are displaced by oil engines, and vast areas, have one or two engines and the whole water is bailed out with the use of these engines. I refer to this because I learn that there is not only a shortage in the supply of crude oil but there is real exploitation in the matter. If my information is correct, I learn that crude oil which costs Rs. 17 and which is actually supplied for this amount by the company to the agent is sold at Rs. 45 to favourite clients and Rs. 60 to stranger clients, and that without bills. This is a matter which would go to the root of the problem and practically disable a large number of ryots in the northern parts of the State from cultivating lands. It would be up to the Government to pay attention to this matter and if possible to arrange for the supply of crude oil through the Director of Industries.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur)*: If the purchaser co-operates with the agent, what can the Government do?

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: Iam not here to find fault with the merchants or with the purchasers. I simply place this aspect before the Government and want the Government to find out a solution for this problem.

The House rose for lunch at 1 p.m. and re-assembled at 2-30 p.m. with Mr. K. Ayyappan, the Deputy President in the Chair.

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇയ്യുണ്ണി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് ഒരു മിച്ചബഡ്ജറാണെന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ട് ഗവൺമെൻറിനു അഭിമാനംകൊള്ളുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഏതുകൊല്ലത്തേയും ബഡ്ജറ്റ്, മിച്ചമുള്ളതാകട്ടെ കുറവുള്ളതാകട്ടെ, ആ ഒരു കാരണംകൊണ്ട് ആ ബഡ്ജറ്റ് നല്ലതെന്നോ ചീത്തയെന്നോ പറയുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. അന്യായമായ വഴികളിൽക്കൂടി കുറെ പണം സമ്പാദിച്ചു് അനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കു ചിലവുചെയ്യുന്നതായാൽ തീച്ചയായും ആ ബഡ്ജറ്റ് നല്ലതാണെന്നു ഒരുത്തനും ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല. നേരെമറിച്ചു് ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി പണമുണ്ടാക്കി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ബഡ്ജറിനാണു് നല്ലതെന്നോ ചീത്തയെന്നോ തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണമുള്ളതു്. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി നോക്കുമ്പോൾ അതു മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറാണെന്നുള്ള ഏക കാരണംകൊണ്ടു് ഗവൺമെണ്ടു് അഭിമാനം നടിക്കണമെന്നില്ല എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ പുതുതായി ചില നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആ നികുതി തീരെ അനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. എന്നാൽ ആ നികുതിചുമത്തൽകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു ഗുണമോ ദോഷമോ എന്താണുള്ളതു് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഇൻകംടാക്സു് സംബന്ധമായി ഒരു പരിഷ്കാരം ഗവൺമെണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതായതു് എക്സസ്സു് പ്രോഫിറ്റ്ടാക്സു്,

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സൂപ്പർടാക്സ് ഇവ രണ്ടാണത്. സൂപ്പർടാക്സിനെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. എന്നാൽ അമിതാദായ നികുതിയെപ്പറ്റി പറയാം. ആ നികുതി ചുമത്തൽ തീരെ അനാശാസ്യമായ ഒന്നാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ഫലം ഭാവിയിൽ എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് ആലോചിച്ചു നോക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല. പുറമെനിന്നു പലരും ടെക്സ്റ്റയിൽസു് സംബന്ധമായിട്ടുള്ള ചില വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങണമെന്നു വിചാരിച്ചു് ഇവിടെ വന്നതായിട്ടു എനിക്കറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവർ ആദ്യമായി നോക്കുന്നതു ഈ വ്യവസായം ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നതായാൽ കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽനിന്നു എത്ര നികുതി ഗവമ്മെണ്ടിനു കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതാണു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ എക്സസ് പ്രോഫിറ്റ് ടാക്സ് ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ഇവിടെ അതു് ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ളവക്കു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ആകർഷണം കൊടുക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടു്. അടുത്ത ഗസറ്റിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം കണ്ടു. അതു് ആകർഷണീയമായ ഒന്നാണു്. പുതുതായി ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസായം തുടങ്ങുന്നതായാൽ അതിനെ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതാണു് എന്നു് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതു് ആശാസ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. മട്ടാഞ്ചേരിയാണു് ഇവിടത്തെ പ്രധാന വ്യവസായകേന്ദ്രം. അവിടെയുള്ള ചില വലിയ കച്ചവടക്കാർ അവരുടെ അപ്പീസുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പല പട്ടണങ്ങളിലേക്കും മാറ്റുന്നതായിട്ടു കേൾവിയുണ്ടു്. ആ കേൾവി അത്രത്തോളം അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയാറായിട്ടില്ലെങ്കിലും അങ്ങനെയുള്ള ഭവിഷ്യത്തുണ്ടായാൽ അതിനൊരു നിവാരണം ഗവമ്മെണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്.

മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഏതൊരു രാജ്യത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശം വിഭവങ്ങൾ, സംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ, ആ രാജ്യത്തുള്ളവക്കു ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. അതിനു ഈ കൌൺസിൽ തുടങ്ങിയ കാലംമുതൽക്കു ഈ നിയമസഭയിലും പുറത്തും വലുതായ പല പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും നടത്തീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനു കായ്മായ ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അതു് ജനങ്ങളുടെ അലസതകൊണ്ടാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. അന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടവിധം ആലോചിച്ചില്ലെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ അതിൽ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടി ശക്തിയായി പതിയുന്നതിനു കാരണമാക്കിയിട്ടുള്ളതു് ഇപ്പോഴത്തെ ഈ യുദ്ധമാണെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളു. അതായതു് പൊള്ളുന്ന കായ്മും വന്നപ്പോൾ ഈ കായ്മും വളരെ അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു Food Production drive ഇവിടെ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. ജലസേചനത്തിനു വളരെ പണം ചിലവു ചെയ്യണമെന്നു ഈ കൌൺസിലിൽ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് ആ കായ്മത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. തൃശ്ശിവപേരൂർ ടൌൺഹാൾ, രാംമോഹൻ പാലസു് ഇവകൾ പണിതകാലത്തു ഈവക കായ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവമ്മെന്റു് ആലോചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇത്രത്തോളം വിഷമംകൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. ചിറ, ജലാശയങ്ങൾ, ഇറിഗേഷൻ വക്കു് എന്നിവകൾ കാലേകൂട്ടി തുടങ്ങിയിരുന്നുവെങ്കിൽ തീപ്പെയും നമുക്കു ഇപ്പോൾ വെമ്പേണ്ടകായ്മും വരുകയില്ലായിരുന്നു. ഏതായാലും ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്.

ഗവമ്മെണ്ടു് സകല ജനങ്ങളിൽനിന്നും നികുതിപിരിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയിൽ വലിയൊരു പങ്കു ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു് എടുക്കുന്നതു്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിയമനകായ്മത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ന്യായമായ ഒരു നില, യുക്തിക്കു ചേർന്നതായ ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. പൊതുവെ ഈ കായ്മത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സാധാരണയായിട്ടു നാം കേൾക്കുന്നതു എഫിഷ്യൻസീവാദമാണു്. എഫിഷ്യൻസിക്കുടാതെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഒരു സ്ഥാനത്തു സാധാരണയായിട്ടു നിയമിക്കുമെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സാമുദായികമായിട്ടുള്ള നീതി ഉദ്യോഗനിയമന വിഷയത്തിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ഗുണം കിട്ടുന്ന സമുദായക്കാർ അതിനു വഴക്കു പറയുമെന്നുള്ളതു സാധാരണമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. എനിക്കു വലിയ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശക്തി എന്നിൽനിന്നു മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നുവരുന്നപക്ഷം ഞാൻ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അതു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കും. അതുതന്നെയാണു് നാം ഇതിലും കാണുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽവെച്ചു തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണു് ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ സമുദായക്കാരോടും, കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളോടും, ഉദ്യോഗനിയമന വിഷയത്തിൽ നീതിയായി പെരുമാറണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം മുഖ്യന്തിരമാണു് നാനാജാതിക്കാക്കും അന്നു ഉദ്യോഗം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. റൂളിംഗ് ഫാമിലിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ആളുകളോടു യാതൊരു ആനുകൂല്യവും ഉദ്യോഗനിയമന വിഷയത്തിൽ കാണിക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹം ഒരു നിഷ്കർഷവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു് എടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ ജാതിവിവരം എടുക്കുന്നതായാൽ കാണാൻ കഴിയും. അവർ എത്ര മിടുമിടുക്കന്മാരായിരുന്ന ആളുകളായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പിൻകാലങ്ങളിൽ അവരുടെ സ്ഥിതികൊണ്ടു അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനുശേഷമുണ്ടായതു പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു പരിവർത്തനമാണു്. ആ പരിവർത്തനത്തിൽ എന്തൊക്കെയാണു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ പറയാതെതന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണു്. പിന്നീടുണ്ടായതു രാജകുടുംബത്തോടു ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ള സമുദായത്തിനു പ്രത്യേക ആനുകൂല്യം കിട്ടുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതാണു്. എന്തൊ ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളുടെ ചില പ്രത്യേക കുടുംബത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ യോഗ്യത പെട്ടെന്നാണു് ഗവമ്മെണ്ടു ധരിച്ചതു്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടു വലിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ അവർ സ്ഥലം പിടിച്ചു. അങ്ങിനെ വരുന്നതുകൊണ്ടു് മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കു എത്രത്തോളം ദോഷമുണ്ടെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ വാദിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായിട്ടു സർ ആർ. കെ. ഷൺമുഖം ചെട്ടി ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ "സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡ്" എന്നൊരു പദ്ധതി ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചു. അതുമൂലം ൦൦ ക. മുതൽ ൧൦൦ ക. വരെയുള്ള നിയമനങ്ങൾക്കു ഒരു വ്യവസ്ഥ വെക്കുകയുണ്ടായി. ആ വ്യവസ്ഥതന്നെ ഇപ്പോൾ അപൂർവ്വമായിട്ടെ നോക്കുന്നുള്ളു. ഞാൻ ഈ ഒരു സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു സ്വല്പമൊന്നു പറയാം. ആ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു നായർ സമുദായത്തിനു ൧൪-ം, തമിഴ ബ്രാഹ്മണർക്കു ൪-ം, ഈഴവർക്കു ൬ ൦-ം, പുലയർക്കു ൪-ം, Other Hinduനു ൧ ൦-ം, റോമൊസിറിയനു ൧൬-ം, Other Christians നു-ം, ലത്തീൻ ക്രസ്ത്യനു നു-ം, മുസ്ലീമിനു നു-ം, ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യൻസിനു ൬-ം, Other Hindu (B or D) ക്കു ൧൪.ം ശതമാനം വീതമാണു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എങ്ങിനെയായാലും ഈഴവർക്കു ൬൫-ം റോമൊസിറിയൻസിനു ൬൨-ം ശതമാനം വീതം കിട്ടേണ്ടതിനു അവർക്കു ൬൦-ം ൬ ൪-ം ശതമാനം വീതമാണു് കിട്ടിവരുന്നതു്. അതുപോലെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിനു കിട്ടേണ്ടതു അവർക്കും കിട്ടുന്നില്ല. ഓരോ വകുപ്പുകളുടേയും റിപ്പോർട്ട് എടുത്തു നോക്കിയാൽ ആ വാദം ശരിയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. അതു തിരിച്ചു കാണിച്ചതിൽതന്നെ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്. എന്നാൽ റവന്യു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ ഉദ്യോഗനിയമനത്തെപ്പറ്റിയാതൊന്നുമില്ല. അഗ്രിക്കൾച്ചർ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലെ നിയമനത്തെപ്പറ്റി പറയാം. ൬൦൦ ക. ക്കുമേൽ ഒരു നിയമനമെ അവിടെയുണ്ടായിട്ടുള്ളു. അതു Other Hindu (അമ്പലവാസി) വിനാണു് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ൧൦൦ ക. ക്കു മേലുള്ള ൧൭ നിയമനങ്ങളിൽ, ൫ നായർ, ൨ റോമൊസിറിയൻ, ൩ Other Christian, ൧ തമിഴ ബ്രാഹ്മണൻ, ൩ Other Hindu, ഇങ്ങിനെയാണു് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ൪൦ ക. മുതൽ ൬൦ ക. വരെയുള്ള ൧൫ നിയമനങ്ങളിൽ ൧൪ നായരേയും ൧ റോമൊസിറിയനേയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ൪൦ക. ക്കു താഴെയുള്ള ൪ ൧ നിയമനങ്ങളിൽ ൬൪ നായർ, ൨ തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർ, ൧ ൦ ഈഴവർ, ൧ പുലയൻ, ൩ Other Hindus, ൨ എഴത്തശ്ശൻ, ൪ റോമൊസിറിയൻ, ൧ ലത്തീൻ ക്രസ്ത്യൻ, ൧ Other Christian, ൨ മുസ്ലീം ഇങ്ങിയെനാണു് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽനിന്നു ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഒന്നു ധരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മാത്രമെ മുസ്ലീം, ഈഴവൻ, ക്രസ്ത്യൻ, പുലയൻ മുതലായ ജാതിക്കാക്കുള്ളു.

ഇനി മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലെ നിയമനത്തെപ്പറ്റി പറയാം. ൬ ൦ ൦ ക. യും അതിനുമേലുമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ൪ പേരെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ൧ നായർ, ൧ Other Hindu, ൧ റോമൊസിറിയൻ, ൧ Other Christian, ൧ ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യൻ, ൧൦൦ ക. യും അതിനുമേലുള്ള നു ൬ നിയമനങ്ങൾ നടത്തീട്ടുള്ളതിൽ ൬ ൦ നായർ, ൬ തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർ, ൪ ഈഴവർ, നു Other Hindu, ൭ Other Hindu, (B or D), ൫ റോമൊസിറിയൻ, ൬ ലത്തീൻ ക്രസ്ത്യൻ, ൧ ൪ Other Christian, ൩ മുസ്ലീം, ൧ ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യൻ ഇങ്ങിനെയാണുള്ളതു്. ഇതിൽനിന്നു ഗവമ്മെണ്ടു ധരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു മറ്റൊന്നുമല്ല. സമുദായ നീതി എല്ലാ ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിലും പാലിക്കണമെന്നു പറയു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മ്പോൾ അതിനെ എതിർക്കുന്ന സമുദായക്കാർക്കു എപ്പോഴും കൂടുതൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നാണു് ഇതുകൊണ്ടു വെളിവാകുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ മെമ്പർ മിസ്റ്റർ മത്തായി (അദ്ദേഹം ഇവിടെയില്ല). ഒരു കാലത്തു വലിയ ആദർശങ്ങളോടുകൂടി സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും ഉദ്യോഗ നിയമനകാര്യത്തിൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇതൊക്കെ അറിയാവുന്ന ഒരു മഹാനാണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിനും തോതനുസരിച്ചു കിട്ടേണ്ടതു കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതു സാധാരണ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ അവർക്കു മനസ്സിലാകയില്ല. ഈഴവർ, ക്രസ്ത്യാനി, പുലയർ ഈ സമുദായങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടിനു നികുതി കൊടുത്തും മറ്റും പണമുണ്ടാക്കുന്നതായ മറ്റേതു സമുദായങ്ങളോടു കിടപിടിക്കാവുന്ന സമുദായങ്ങളാണെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ക്രസ്ത്യീയസമുദായത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഗവൺമെണ്ടിനു ആദായമുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റേതു സമുദായത്തോടും കിടപിടിക്കും.

Deputy President : Two minutes more.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി : ൨൦൫ മുതൽ ൧൦൦൫. വരെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമനം നടത്തുന്നതനുസരിച്ചു് അതിനു മേലുള്ള ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിലും പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിനു ഒരു പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസു കമ്മീഷൻ വെച്ചാലും വിരോധമില്ല. കൊല്ലത്തിൽ ഒരു തവണയൊ രണ്ടു തവണയൊ കൂടി നിയമനം നടത്തിയാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. അതു്നൊരു നിയമം വെച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു വളരെ അതൃപ്തികരമായിരിക്കും. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി അധികം വിമർശിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി അധികം വിമർശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അനവധി ആളുകളുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുമെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിച്ചു തുറന്നുപറയാതിരിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണിതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചില സംഗതികൾ എനിക്കോർമ്മവരുന്നു. അതായതു് ചിലർക്കു ചില വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ചില ശക്തികൊണ്ടൊ ചില സാഹചര്യങ്ങൾകൊണ്ടൊ കിട്ടുന്നു എന്നുള്ളതാണതു്. അങ്ങിനെയുള്ള കൈകടത്തലുകൾ അനുവദിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. ആയുർവ്വേദാശുപത്രിയിൽ നിയമിതരായിട്ടുള്ളവരിൽ ൧൦൦-ക്കു ൭൫ പേരും അവരുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരാണു്. എവിടെയും നിയമനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതാണു കണ്ടുവരുന്നതു്.

കൊച്ചീരാജ്യത്തു മൂന്നു കോളേജുകളാണു് ഉള്ളതു്. (൧) മഹാരാജാസു് കോളേജ് (൨) സെൻറ്തോമാസു് കോളേജ്, (൩) സെൻറ് ത്രേസ്യാസു് കോളേജ്. സെൻറ് തോമാസ് കോളേജിലും സെൻറ് ത്രേസ്യാസ് കോളേജിലും ചിലവു ചെയ്യുന്ന സംഖ്യ ഒരുപോലെ കുറവാണു്. നേരേമറിച്ചു് മഹാരാജാസ്കോളേജിൽ ഒരു കുട്ടിക്കു തുറന്നിൽ ചിലപ്പോൾ ഉറപ്പിക ചിലവു വരുന്നുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു നടത്തുമ്പോൾ കൂടുതൽ ചിലവും പ്രൈവറ്റു് ഏജൻസി നടത്തുമ്പോൾ ചിലവു കുറവും വരും. അവരുടെ പരീക്ഷാഫലം നോക്കിയാലും മഹാരാജാസ്കോളേജിനു ഉന്നതസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല. സയൻസ്ഡിവിഷനു അവിടെ കുറെ കൂടുതൽ സംഖ്യ ചിലവുണ്ടു്. എന്റെ കേസു് അതൊന്നുമല്ല. അവിടെ അനവധി പ്രൊഫസർമാരുണ്ടു്. അവർക്കു വേണ്ടത്തക്ക ജോലി അവിടെയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് കൂടുതൽ ചിലവു വരുന്നതു്. ഗവൺമെണ്ടു സ്കൂളുകളിൽ വരുന്ന ചിലവിനേക്കാൾ കുറവാണു മറ്റുള്ള സ്കൂളുകളിൽ വരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെണ്ടു് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസു് നടത്താതെ അതു എയിഡഡ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

പിന്നെ വലിയ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് പല അലവൻസും കൊടുക്കുന്നതിനു ഗവൺമെണ്ടിനു വിരോധമുള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷവും ൩൦൦-ം, ൬൦൦-ം ക. ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ശമ്പളത്തിനും പുറമെ ഒരലവൻസും കൂടി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ൨൫ മണിക്കൂറും ഇടവിടാതെ ജോലി ചെയ്യുന്ന പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഒരു രൂപായൊ രണ്ടു രൂപായൊ കൊടുക്കുന്നതിനു എത്ര വിഷമമാണു ഗവൺമെണ്ടിനുള്ളതു്? ഇത്രത്തോളം പറഞ്ഞു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ൧൯൪൨-ലെ ആയവ്യയകണക്കിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കാര്യമായി ഒന്നും പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഗവൺമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടിന്റെ ഭരണനയത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചു വിമർശിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടു് മാത്രമാണു് ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തു ഫ്ലഡ്-ൽ ചില പ്രത്യേകസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതായതു് ഒന്നു പോലീസ്സ് സ്റ്റൈക്കും രണ്ടു് തൊഴിലാളി സ്റ്റൈക്കുമാണു്. ഇത്ര ഗംഭീരമായ വിധത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ ഇതുവരെ ഒരു സ്റ്റൈക്കു് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. കൊച്ചിയിലെ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരായ സാധുജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ, എന്തെങ്കിലും ഒരു വ്യത്യാസം ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ പറയുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെണ്ടു് അതു് ചെയ്തില്ല. പണിക്കരുടെ അന്നത്തെ പ്രശ്നത്തെ ഗവണ്മെണ്ടു് തീരെ അവഗണിച്ചു. അതിന്റെ ഫലം ഗവണ്മെണ്ടു് അനുഭവിച്ചു. ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെണ്ടു് സാധുജീവനക്കാരുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിന്നു് ആവശ്യമായ ഒരു സംഖ്യ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, ഇതിനേക്കാൾ വലുതായ ഭവിഷ്യത്തുകൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് ഞാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുറെ കാലങ്ങളായി ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ പുറമ്പോക്കു് സ്ഥലങ്ങൾ തരിശായി വെറുതെ കിടന്നിരുന്നതു്, കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കു് കൊടുക്കണമെന്നും, ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സമൃദ്ധിയായുണ്ടാക്കണമെന്നും ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ കടികിടപ്പുപോലുമില്ലാത്ത സാധുകർഷകർ ഏതെങ്കിലും ഒരു പുറമ്പോക്കുസ്ഥലത്തു് കുടിൽ വെച്ചു താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഗവണ്മെണ്ടു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള മർദ്ദനനയമാണു് ആ സാധുക്കളോടു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു് എവർക്കും അറിയാവുന്നതാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ മനസ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ഏതു ക്ഷണത്തിൽ മാറി. "ഉവ്വുശ്ശാപം ഉപകാരം" എന്നു പറഞ്ഞപോലെ ഈ യുദ്ധം ഇതിനെല്ലാം ഉപകരിച്ചു. ഈ യുദ്ധം ഇന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തരിശായി വെറുതെ കിടന്നിരുന്ന ഭൂമികളിൽ — നമ്മുടെ കന്യകാനിലങ്ങളിൽ — യാതൊരു കൃഷിയും ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതുപോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു് കർഷകരോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും, അവർക്കു വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നാവശ്യമായ ധനസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും പറയുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഓരോ കാര്യങ്ങളും ഗവണ്മെണ്ടു മുൻകൂട്ടി പ്രവൃത്തിക്കാത്തതുമൂലം ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനപദ്ധതിയനുസരിച്ചു് റവന്യു പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങൾ മലവകയിൽനിന്നു് പുറത്താക്കീട്ടുള്ള പുറമ്പോക്കു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുവാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ മലവകഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള റിസർവ്വ്ഫോറസ്റ്റിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കാടുകൾ വെട്ടിക്കളഞ്ഞും, കുന്നും കുഴിയും നിരപ്പാക്കിയും കൃഷി ചെയ്യത്തക്കവിധത്തിലാക്കുന്നതിനു വളരെ പണച്ചിലവും ബുദ്ധിമുട്ടും സാധുകർഷകർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കൊ, രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കൊ മാത്രമേ ഈ മലവക ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു കൊടുക്കുകയുള്ളുവെന്നു് മലവക ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നു. അതു വാസ്തവമണെങ്കിൽ അതൊരു വലിയ അനീതിയാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭക്ഷ്യോല്പാദനപദ്ധതിയനുസരിച്ചു് കൃഷിചെയ്യുവാനാഗ്രഹമുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു് പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് എല്ലാവർക്കും ഭൂമി കിട്ടീട്ടില്ലെന്നുള്ള ഒരു പരാതി സ്ഥിതിഗതികൾ അറിയുന്ന ചില നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. കൊച്ചീരാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യയെത്രയാണെന്നും, തരിശായി കിടക്കുന്ന ഭൂമികൾ എത്ര ഏക്കർ ഉണ്ടെന്നും, മനസ്സിലാകാത്തതിന്റെ ഫലമാണു് ഈവക ആക്ഷേപങ്ങൾ എന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നെ ഭക്ഷ്യോല്പാദന പദ്ധതിയനുസരിച്ചു കടംവാങ്ങികൊടുക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയുള്ളവർക്കാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആ പദ്ധതിക്കു വേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തീട്ടുള്ളവർ ജനങ്ങൾക്കു വിശദമായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ശരിയായി അഭിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ കടം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നവർ കൊച്ചിയുടെജനസംഖ്യ എത്രയുണ്ടെന്നും, കൊച്ചിയുടെ വരവുചിലവു് എത്രയുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തവരായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് കുറച്ചു പിന്നോക്കമാണെന്നു് ഒരു സംശയമുണ്ടു്. ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും വിദ്യാഭ്യാസചിലവു വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ആ നിലക്കു് വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്കുള്ള സംഖ്യ കൂട്ടേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് ഈ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണാനുണ്ട്. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ടു് ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം ഒരു സ്ഥലത്തും വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതു വേണ്ടപോലെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. മറ്റുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പോലെ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും പ്രോത്സാഹനം നല്കാത്തതു് വെറും ഒരു ചിറമ്മനയം മാത്രമാണു്. അതു് ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല.

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽനിന്നും പ്രാഥമിക സ്കൂളുകളിലുള്ള ദരിദ്രരായ കുട്ടികൾക്കു് ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനും പകുതി സംഖ്യ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും അനുവദിക്കുന്നതാണെന്നു് സ്കൂളുകളിലേക്കു സർക്കുലർ അയക്കുകയുണ്ടായി. പകുതി സംഖ്യ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും പകുതി സംഖ്യ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുക്കുവാനാണു് സർക്കുലറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും കുറെ സംഖ്യ പിരിച്ചെടുത്തു് ആവശ്യക്കു ചിലവുചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഒറ്റ പൈ പോലും കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണറിയുന്നതു്. "ആനയെ കൊടുത്താലും ആശ കൊടുക്കരുതു്" എന്നാണു് പഴമൊഴി. ഗവമ്മെണ്ടു മേലാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയരുതു്. (ചിരി).

ടാംവെ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മലമ്പനിയുടെ കേന്ദ്രമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവരാണു് അവർ. എല്ലാ സർക്കാർ ജീവനക്കാരെപ്പോലെതന്നെ അവരും ഗവമ്മെണ്ടിനെ സേവിച്ചുവരുന്നവരാണു്. എന്നാൽ അവർക്കു മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ പെൻഷൻ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ള നയം എന്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. ഭാസ്കരമേനോൻ: ചിലവു കൂടുതലാകും.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ചിലവു കൂടുതലാകുമെങ്കിൽ ലാഭമുണ്ടാക്കുവാൻ ആക്കും പെൻഷ്യൻ കൊടുക്കരുതെന്നുവെക്കണം. മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിലുള്ളവർക്കു പെൻഷൻ കൊടുക്കാമെന്നും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ പെട്ടവർക്കു പെൻഷൻ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള നയത്തെ ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കുകയും, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ മനോഭാവത്തെ അമർച്ചചെയ്യേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഉദ്യോഗസംബന്ധമായി സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡു രൂപീകരണത്തിനുശേഷം ക്ലർക്കു മുതൽ ക്ലാസ്സു വരെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിശ്ചിത ശതമാനത്തിനു് എല്ലാസമുദായങ്ങൾക്കും കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് തൃപ്തികരമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. എന്നാൽ അതിൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ എല്ലാസമുദായങ്ങൾക്കും പ്രാതിനിധ്യമനുസരിച്ചു കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ അറിവു ശരിയാണെങ്കിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിലേക്കും കല്പന അയച്ചിട്ടും ഇതുവരെ ഫലപ്രദമായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വ്യസനകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതുവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ ഉള്ള അസമതുലങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് പയ്യാപ്പുമായി ഒരു കല്പനയെ അവഗണിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന നിയമനാധികാരികളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു ശക്തിയില്ലെന്നാണു് കാണുന്നതു്. താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ഉദ്യോഗനിയമനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ലിസ്റ്റു് ഗവമ്മെണ്ടു് എടുത്തുനോക്കുന്നതായാൽ എത്രത്തോളം അനീതിയാണു് ആ നിയമനാധികാരികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു കാണ്മാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഇനിയെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഇതിന്റെ ഫലം ഗവമ്മെണ്ടു ക്രമേണ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണു്.

ക ള കയും അതിനു താഴെയും ശമ്പളമുള്ള സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കു് ക്ഷാമബത്ത അനുവദിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം ഇവിടെ പാസ്സാവുകയുണ്ടായി. അതു കഴിഞ്ഞ ചിങ്ങമാസം മുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു പാസ്സാക്കി. പ്രമേയം നിയമസഭയിലേക്കു് അയച്ചുതിനുശേഷം, അതു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഒരുപ്പിക വീതം ക്ഷാമബത്ത അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനിടയ്ക്കവസരത്തിലാണു് ക ള കയ്ക്കു വീതം ക്ഷാമബത്ത ചിങ്ങമാസം മുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു് ഇവിടെ പാസ്സാക്കിയതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭക്ഷണസാമാനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനവു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ക ള കയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതു് ഒട്ടും മതിയാകുന്നതല്ല. അന്നത്തെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചാണു് അന്നു് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരുവാനിടയായിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു വിലകൂടുതൽ നിമിത്തം ക്ഷാമബത്ത കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പോൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന 2 കി. കഴിഞ്ഞ ചിങ്ങമാസം മുതൽതന്നെ കൊടുക്കുവാനും പ്രതിമാസം 1 കി. വീതം ഫെബ്രുവരി ചിങ്ങം ഫാംനു- മുതൽ കൊടുക്കുവാനും ഗവൺമെണ്ടു് ഒരു ദയവു കാണിക്കേണ്ടതാണു്.

അരിയുടെ ദൌർല്ലഭ്യത്തെപ്പറ്റി പല സ്ഥലങ്ങളിലും സംസാരം ധാരാളമായി നടക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് ഗവൺമെണ്ടും നമ്മുടെ നാട്ടുകാരും വിചാരിച്ചാൽ ശരിയാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. കൃഷികൊണ്ടു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന അരികൊണ്ടു് 8 മാസവും 2 ദിവസവും മാത്രമെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോര. ഈവക സാധനങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് പുറത്തു പോകാതിരിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് സൂക്ഷിക്കുകയും, അതുപോലെതന്നെ പുറത്തേക്കയക്കാതിരിക്കുവാൻ കൃഷിക്കാരും വിചാരിക്കേണ്ടതാണു്. ഈവക സംഗതികളിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ആദ്യംതന്നെ മുന്നോടിയായി ചില പ്രൊക്ലമേഷൻസു് പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതിനുവേണ്ട നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിനും പരിശ്രമിച്ചതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. മറൊരു സംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഈവക സാധനങ്ങൾ ഇന്നവിലക്കെ വില്ക്കാവൂഎന്നുള്ള കച്ചവടക്കാരോടുള്ള നിർബ്ബന്ധം എങ്ങിനെയുണ്ടായിയെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ടു വഴിയായി ഇന്ന വിലക്കു വില്ക്കണമെന്ന നിബന്ധനയോടുകൂടി കച്ചവടക്കാരെ ഏല്പിച്ചതിനുശേഷം കച്ചവടക്കാർ ആ വിലത്തരത്തിൽ കൂടുതൽ വിലക്കു വില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമെ അവരുടെമേൽ നടപടിയെടുക്കുവാൻ പാടുള്ളു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതി വരുത്തിക്കണ്ടതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു അരിയുടെ ദൌർല്ലഭ്യം തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദിവാൻജിയും, ദിവാൻപേഷ്കാരും മറ്റു കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചെയ്ത സകല പ്രവൃത്തികൾക്കും നന്ദിപറയുന്നു. പക്ഷെ നന്ദി പൂർത്തിയാക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു് സമൃദ്ധിയായി സാമാനങ്ങൾ തരണം. ഇത്രയും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം എല്ലാ സാമാനങ്ങളുടേയും കൺട്രോൾ ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടായിരിക്കണം.

ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിനോടു് ചേർക്കപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ കൃഷിയെപ്പറ്റിയും അവിടത്തെ നിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റിയും ചില സംഗതികൾ ഗവൺമെണ്ടിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ അവിടെ കൊയ്തിട്ടുള്ള നെല്ലുകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഗവൺമെണ്ടു് ഒരു കല്പന കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ആ കല്പനപ്രകാരം അവർ നെല്ലു സൂക്ഷിക്കുകയും, ആ നെല്ലു ഗവൺമെണ്ടു് വാങ്ങിക്കാതെ അവിടെയുള്ള കൃഷിക്കാരെ വൃഥാ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയുമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഗവൺമെണ്ടിനു അതു് വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം മറ്റു കച്ചവടക്കാരെക്കൊണ്ടു് വാങ്ങിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുംകൂടി ചെയ്യാതിരുന്നതു് ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലുള്ള കൃഷിക്കാരോടു് ചെയ്ത ഒരു അക്രമമാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. (ഹിയർ, ഹിയർ)

നമ്മുടെ ഇറിഗേഷനെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടു് കണ്ണുതുറന്നിട്ടുള്ളതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആഡംബരങ്ങൾക്കു ചിലവുചെയ്യുന്ന പണം നിറുത്തൽ ചെയ്തു നമ്മുടെ ജലസേചനപദ്ധതിക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കി കഴിയുന്നതും പറ്റുന്നുണ്ടു മാസത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ജലസേചനപദ്ധതിയെ കാര്യക്ഷമമാംവിധം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ്എൻജിനീയർ അവർകൾ വളരെ ജാഗ്രതയായി ശ്രമിക്കുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷത്തിനാവകാശമുണ്ടു്. "ഒരു പൂ നിലങ്ങൾ" "ഇരുപ്പൂ" ആക്കുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ കൂടെക്കൂടി അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ ഇരുപ്പൂ നികുതി ഇളവുചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടു്. അതു് ഗവൺമെണ്ടു് തള്ളിക്കളയാറുമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു് യുദ്ധംപ്രമാണിച്ചു ഇരുപ്പൂ നികുതി ഒഴിവാക്കീട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നതിൽ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു.

കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ദേവസ്വങ്ങളുടേയും, വലിയ ജന്മിമാരുടേയും ഭരണം ഗവൺമെണ്ടു് തൻമൂലം ഏറ്റെടുക്കുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ കീഴിലുള്ള കുടിയാന്മാർ വളരെ അവശതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നഷ്ടകഷ്ടങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. ഇതുപോലെ എല്ലാ പ്രജകളുടേയും കൂടുംബകാര്യം ഗവൺമെണ്ടു് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്നതായാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. (ഹിയർ ഹിയർ) ദേവസ്വങ്ങൾക്കും വലിയ ജന്മികൾക്കും വേണ്ടി ഗവൺമെണ്ടു ജനങ്ങളുടെ കുടിമാടങ്ങളാണു് ലേലം ചെയ്യുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെപ്പറ്റി ഈ നിയമങ്ങൾക്കു യാതൊരു അധികാരവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ എന്താണു് ചെയ്യുക, അവരുടെ അഴിമതികളെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു ഒരു അക്ഷരംപോലും ഇവിടെ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും, ഗവൺമെണ്ടു ഭരണം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ജന്മികളു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടെ എസ്റ്റേറ്റുഭരണവകുപ്പും മറ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളെപ്പോലെതന്നെ ഈ നിയമസഭയുടെ വിമർശനത്തിനു വിധേയമാക്കി വിട്ടുതരണം. അതല്ലാത്തപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടേയും കുടുംബഭരണം ഗവർമ്മെണ്ടു് ഏറ്റെടുക്കണം. ഇപ്പോൾ കുറെകാലമായിട്ടു ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു് വളരെ നിർദ്ദയമായിട്ടാണു് കുടിയാന്മാരോടു് പെരുമാറുന്നതെന്നുള്ളതിനു ഒരു കയ്യും, കണക്കുമില്ല. ഇതിനു എന്തെങ്കിലും ഒരു നിവാരണം ഉടനെ ഗവർമ്മെണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ദേവസ്വം കുടിയാന്മാരുടേയും, ഗവർമ്മെണ്ടു ഭരണം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ജന്മികളുടെ കുടിയാന്മാരുടേയും ഒരു വലിയ വിപ്ലവത്തെ കൊച്ചി ഗവർമ്മെണ്ടിനു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നു ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ ഈ പ്രസംഗത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Deputy President: The House now stands adjourned till 11 a.m. tomorrow.

The House rose for the day at 3 p.m.

K. S. RAGHAVAN
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly